

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

80

JOI
7 DECEMBRIE 1967
12 PAGINI
2 LEI

DESCHIDERA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

În dimineața zilei de 6 decembrie, în sala mare a Palatului Republicii Socialiste România s-au deschis lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român.

Eveniment de mare însemnătate în viața partidului și a țării, conferința va dezbate și aproba documente ale căror prevederi, întemeiate pe indicațiile și hotărârile Congresului al IX-lea al P.C.R., sint menite să determine un nou și puternic avînt al forțelor de producție, să contribuie la îndeplinirea obiectivelor fundamentale ale progresului economic, social-politic și cultural al întregii țări, corespunzător sarcinilor și cerințelor etapei actuale a dezvoltării noastre socialiste.

Ampla dezbateră publică a documentelor supuse aprobării conferinței a constituit o elocventă manifestare a caracterului democratic al orînduirii noastre, a reflectat unitatea trainică, de nezdruccinat dintre partid și întregul nostru popor, adeviziunea deplină, sprijinul activ al comunistilor, al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, față de măsurile elaborate de partid, față de politica internă și externă a partidului și statului nostru.

Marea sală, sub a căruia cupolă au loc manifestări de importanță deosebită în viața poporului și patriei noastre socialiste, are aspectul caracteristic marilor evenimente. Pe

fundalul scenei, străjuit de stema Partidului Comunist Român își desfășoară larg faldrurile steagul purpuriu al partidului și tricolorul patriei. Veniți din toate colțurile țării, din cele mai diferite domenii de activitate, cei aproape 3000 de participanți la conferință reprezintă imaginea sugestivă a întregului nostru partid, a întregului nostru popor.

Ora 9. La sosirea în sală, conducătorii partidului sint salutați de asistență cu îndelungi aplauze și ovații.

În prezidiul conferinței iau loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Florian Dănalache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Dumitru Coliu, Mihai Gere, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Virgil Trofin, Mihai Dalea, Vasile Patilinet.

Primit cu puternice aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., a spus: Din însărcinarea Comitetului Central declar deschise lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român. La lucrările conferinței participă ca delegați membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central

al Partidului Comunist Român, membrii Comisiei Centrale de Revizie, precum și 1150 de delegați aleși în conferințele organizațiilor regionale de partid.

Din totalul delegaților aleși la conferințele regionale de partid, 28 la sută sint muncitori, 15 la sută țărani, iar 57 la sută sint ingineri și tehnicieni, profesori și învățători, oameni de știință, artă și cultură, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor de masă și obștești.

De asemenea, la conferință participă 1633 de invitați, reprezentînd toate domeniile de activitate din țara noastră. La Conferința Națională a Partidului Comunist Român participă un număr însemnat de vechi militanți ai mișcării muncitorești.

Cei prezenți păstrează apoi un moment de reculegere în memoria lui Leonțin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Barbu Solomon, membru al C. C. al P.C.R., și Marin Florea Ionescu, membru al Comisiei Centrale de Revizie, care au încetat din viață în perioada de la Congresul al IX-lea al P.C.R.

A fost ales apoi secretariatul conferinței.

Delegații la conferință au adoptat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. DIRECTIVELE CU PRIVIRE LA PERFECTIONAREA CONDUCERII ȘI

PLANIFICARII ECONOMIEI NAȚIONALE, CORESPUNZATOR CONDIȚIILOR NOII ETAPE DE DEZVOLTARE SOCIALISTA A ROMÂNIEI.

2. PRINCIPIILE DE BAZA ALE ÎMBUNĂTĂȚIRII ORGANIZĂRII ADMINISTRATIV-TERRITORIALE A ROMÂNIEI ȘI ALE SISTEMATIZĂRII LOCALITĂȚILOR RURALE.

A fost aprobat apoi regulamentul de desfășurare a conferinței care va avea loc între 6—8 decembrie.

Lucrările primei ședințe a Conferinței Naționale a P.C.R. au fost conduse de tovarășul Chivu Stoica.

Primit cu vii și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, care a prezentat RAPORTUL CU PRIVIRE LA MĂSURILE DE PERFECTIONARE A CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE ȘI LA ÎMBUNĂTĂȚIREA ORGANIZĂRII ADMINISTRATIV-TERRITORIALE A ROMÂNIEI.

Raportul a fost subliniat în repetate rînduri cu puternice aplauze. La încheierea expunerii, cei prezenți au aclamat minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru politica sa închinată cauzei socialismului, înfloririi României socialiste, bunăstării și fericirii poporului nostru.

Lucrările conferinței continuă.
(Agerpres)

Înaintașii noștri (în foto grafie, Pircălab și Constantin) au fost depășiți net în duelurile cu adversarii lor (tricouri albe) și astfel, dominarea teritorială a echipei României n-a folosit la nimic în meciul retur cu R.D.G.

Foto: S. BRAȘOVEANU

Pagina 2

CE FACEM PENTRU MICII FOTBALIȘTI?
Aspecte din țară privind activitatea competițională și preocuparea pentru schimbul de miine

Paginile 6—7

Echipa națională a pierdut și returul intilnirii din preliminariile turneului olimpic cu R.D.G.
IERI, LA BUCUREȘTI, DIN NOU 0—1!

Paginile 9—12

Reportaje, știri, comentarii din actualitatea internațională

O competiție a copiilor nu a existat la Sibiu. În dorința de a afla cauzele, am solicitat tov. GH. JULA, președintele Clubului sportiv muncitoresc. Citeva explicații: „Campionatul orașenesc pentru copii — ne-a declarat dînsul — nu s-a bucurat de atenția clubului nostru și a comisiei orașenești de specialitate, din următoarele considerente: 1) lipsa terenurilor de joc. 2) de echipe (din diviziile B, C, regiune, oraș și juniori) își desfășoară activitatea pe 4 terenuri, dintre care unul... neomologabil; 2) am considerat că un campionat ca acela al școlilor generale poate înlocui cu succes o competiție a copiilor; 3) majoritatea echipelor de pitici au în componența lor elevi la școlile generale.

În urma apariției articolului publicat în revista „Fotbal”, în care eram criticați pentru această lipsă de activitate, și pe baza unor constatări exacte (faptul că nu în toate școlile campionatul are etapă pe clase, că nu are continuitate, disputându-se 1-2 luni pe an, că mai sînt copii care nu se încadrează în regulamentul campionatului școlar, rămîind pe dinafară), am hotărît ca începînd cu anul viitor, după terminarea campionatului școlilor generale, să trecem la organizarea campionatului orașenesc de copii, tur și retur, la care vor participa 11 echipe și anume: C.S.M., Școala sportivă, A.S.A. (fiecare cu cîte două formații), Voința, Elastic, Flămura roșie, Metalul I.O.S. Progresul cu cîte o echipă. De acest campionat va răspunde prof. Ioan Stetz, de la Școala generală nr. 15, iar din partea clubului, prof. Traian Teodoran.

Echipamentul va fi asigurat de asociațiile respective. În primăvara terenurilor de joc, o dată date în folosință cele din „Tîrgul vitelor” (unde s-au pus la punct 4 terenuri cu gazon natural), acestea vor sta numai la dispoziția copiilor. Acestor li se vor adăuga și cele două terenuri din parcul „Sub arini”, în curs de amenajare.

Vom căuta ca, în limita posibilităților, să organizăm unele meciuri mai interesante în deschiderea jocurilor de divizie.

Așadar, copii sibieni, la anul veți avea primul vostru campionat! Vă dorim, de pe acum, mult succes!

ILIE IONESCU
corespondent

PUCIOASA

PREA PUȚIN 6 ECHIPE

În ciuda anotimpului friguros, de curînd, s-a desfășurat etapa națională a campionatului sîrb de fotbal în raionul Tîrgoviște.

La Pucioasa s-au întrecut echipele liceelor, titlul de campionat raional revenindu-i formației liceului din Pucioasa, antrenată de instructorul sportiv Gheorghe Trandafirescu. Era de dorit ca la această pasionantă întrecere să participe și alte echipe, dar cea a liceului agricol din Nucet, care s-a înscris în campionat, a lipit „nemotivat”, iar liceul din Băleni n-are echipă.

Iată rezultatele: Hc. Fieni — Hc. agricol Voinesti 2-1, Hc. Pucioasa — Hc. agricol Voinesti 4-2, Hc. Pucioasa — Hc. Fieni 3-0.

La Doicești s-a desfășurat întrecerea între echipele școlilor generale, titlul revenindu-i formației școlii generale din Doicești care a învins, în finală, echipa similară a liceului din Fieni cu 4-3. Celelalte rezultate: Doicești — Gheboieni 2-0, Bucșani — Lucieni 1-0; Doicești — Bucșani 2-1, Fieni — Văcărești 4-3.

Din aceste rezultate reiese că au participat numai 6 echipe, prea puține în comparație cu numărul de școli generale existente în raion. Concluzia este una singură: profesorii respectivi se ocupă prea puțin de mobilizarea tinerilor la această disciplină, altă de îndrăgită de toate vîrstele.

MIHAIL I. VLAD
corespondent

ORȘOVA PENTRU JUNIORI,

Petroșeni

PORȚILE STADIONULUI SÎNT ÎNCHISE!

Campionatul raionului Orșova cuprinde 7 echipe de juniori. Spre regretul iubitorilor fotbalului de aici, acest campionat s-a desfășurat la voia întâmplării, fără a i se acorda nici cea mai mică importanță. Jocurile au avut loc „pe apucate”, de multe ori echipele de seniori nu au fost însoțite, cum cere regulamentul campionatului, de echipele corespunzătoare de juniori și, colac peste pupăză, de multe ori nu s-au prezentat nici brigăzile de arbitri! Pentru argumentare, iată un exemplu din cele foarte multe petrecute:

În cadrul etapei a VII-a a campionatului, urma să se dispute la Orșova dubla întîlnire (seniori și juniori) dintre formațiile Unirea Orșova și Metalul Topleş. În deschidere fusese programat meciul juniorilor, dar el nu s-a disputat. Am ajuns la stadion cu o jumătate de oră înaintea începerii jocului, adică la 11,30, dar, surpriză, am găsit porțile închise (!). În această situație am procedat la echiparea jucătorilor noștri în afara stadionului, după care am escaladat cu toții gardul pentru ca echipa să se pre-

zinte pe teren la ora fixată de comisia raională. Arbitrul jocului s-a prezentat și el într-un târziu, după ce încercase zadarnic să ia legătura telefonică cu conducerea asociației Unirea (organizatoare). Juniorii echipei gazdă au venit la teren cu o oră întîrziere. Conform regulamentului, noi am cîștigat prin neprezentarea adversarului, dar ne-ar fi bucurat mai mult ca meciul să fi avut loc.

După jocul de juniori, care deci nu s-a disputat, a urmat cel al seniorilor. Începută cu întîrziere, partida acestora a durat numai 65 de minute, deoarece urma, pe același teren, un meci din campionatul regional și... deocamdată, terenul din Orșova nu dispune de... instalație pentru nocturnă.

Cele relatate sînt, evident, lucruri neplăcute dar ele merită a fi publicate pentru că poate așa factorii răspunzători de buna desfășurare a campionatului raional se vor trezi, în sfîrșit.

ȘTEFAN GHELEȘAN

din consiliul A. S. Metalul Topleş raionul Orșova

Echipa de juniori a Jiului Petroșeni a reușit o serie de frumoase comportări în competițiile la care participă. Ea se bucură de toată atenția și grija asociației sportive. Dar cite dintre cluburile și asociațiile noastre manifestă o permanență și eficiență preocupare pentru fotbaliștii noștri de mine?

DEVA

INIȚIATIVA

NU „DECOLEAZĂ” NUMAI DE LA CENTRU

Deva. Împreună cu brigada Federației române de fotbal ne prezentăm „scrisorile de acreditare” la Consiliul regional pentru educație fizică și sport Hunedoara.

În biroul vicepreședintelui cu probleme tehnice, prof. Mircea Miron, în prezența președintelui C.R.E.F.S., Mircea Biriș, „formalitățile” au durat foarte puțin și discuția a pornit curînd și spontan pe făgașul dorit: realitatea fotbalului hunedorean.

Prima problemă abordată a fost cea a competițiilor dedicate celor mai mici fotbaliști. „Brigada” încercă s-o ia metodic. În replică se apelează la documente și dosare, discuția irumpe totuși dincolo de hîrtii, căpătînd pe alocuri accente polemice, spre bucuria gazetarului.

Iată, de pildă, mult discutatul, invocatul și așteptatul campionat școlar, în variante locale. Și cea care a contribuit decisiv (din păcate, fără să vrea!) la apariția acestora a fost... Federația română de fotbal. Pentru că, de fapt, animată de cele mai bune intenții (ca și Ministerul Învățămîntului, de altfel) federația a solicitat Devei, la 10 octombrie, o listă preliminară cu localitățile și școlile unde se poate organiza campionatul școlar ca și propuneri pentru desfășurarea acestuia în vederea elaborării unui sistem unitar de desfășurare pe întreaga țară. Cei din regiunea Hunedoara au răspuns că Deva + Simeria pot angrena în campionat șapte școli profesionale și licee, și cinci școli generale; Hunedoara — 4 licee și școli profesionale, 8 școli profesionale; Petroșeni + Lupeni — 8 licee și școli profesionale, 8 școli generale. Federația, a primit propunerile, probabil că le-a și îndosariat, dar de atunci procesul de „elaborare” continuă și azi, pentru că la C.R.E.F.S. Hunedoara nu s-a mai primit nici o indicație...

Iată de ce tovarășii de aci s-au văzut obligați să acționeze... neîndrugați. Și, ca să fim obiectivi, trebuie să spunem că s-au obișnuit mai greu cu acest gînd, dar, în cele din urmă, s-au descurcat. În primul rînd au inițiat la Petroșeni, Hunedoara și Deva întreceri interclase. Chiar într-una din zilele vizitei noastre la Deva, la liceul „Decebal” s-a desfășurat finala campionatului interclase — ediția de toamnă, competiție devenită aici tradițională. Pe terenul școlii, marcat regulamentar și cu porți de... handbal, în fața a sute de elevi care au răspuns afîșelor ce-i invitau la „cel mai mare meci al anului” (galeria fetelor s-a dovedit imbatabilă!) s-au înfruntat echipele claselor a X-a C și a XI-a B, formate din cite 7 jucători. Erau cele mai bune echipe

din cele 16 competițoare. Finala prezenta un plus de interes întrucît cîștigătorii ediției de anul trecut, actuala clasă a XI-a C, a fost eliminată de cei dintr-a XI-a B, conduși la victorie de „vedeta” liceului, elevul Sirbu, jucător de divizia C în echipa orașului, „Mureșul” Deva. Tradiția nu s-a desmințit însă în cele din urmă, pentru că și în acest sezon, competiția a revenit tot unei clase a X-a C, învingătoare cu 1-0!

De subliniat faptul, ce ne-a fost relatat de prof. Mircea Miron, că organizarea acestei competiții revine colectivului sportiv din școală, elevii elaborîndu-și regulamentul de desfășurare, urmîrind programările, arbitrinđ. Spiritul de inițiativă și pasiune a copiilor sînt demne de laudă.

De la liceul „Decebal” pînă la stadionul asociației „Mureșul” „distanța” este foarte mare, deși sînt... învecinate! De ce? Pentru că „Mureșul” Deva n-are echipă de pitici, iar echipa de juniori trăiește de azi pe mîine, neavînd nici măcar echipament. Trebuie precizat că aci nu este numai vina asociației, care are o situație financiară de neînvădit.

Despre competițiile școlare din orașul Hunedoara ni s-a vorbit încă de pe drumul Deva—Hunedoara de către... profesoara Ana Munteanu, proaspăt absolventă a Institutului Pedagogic bucureștean. Întrucît competiția organizată de Consiliul orașenesc pentru educație fizică și sport pentru clasele V—VIII, angrenează 10 școli și sute de copii ai oșearilor hunedoreni, numărul profesorilor de educație fizică s-a dovedit insuficient, dragostea pentru sport convertinđ astfel în sprijinul acestei competiții și pe... tovarășele profesoare! Organizat după sistemul divizionar tur-retur, prima parte disputată între 28 septembrie și 11 noiembrie, campionatul școlilor generale se bucură de o largă aderență a elevilor. De altfel, marea majoritate umple, de regulă, cele două sectoare ale stadionului Metalul, special destinate lor, pe bază de gratuitate, iar 50 dintre ei, cei mai talentați, au fost recrutați pentru cele două centre de antrenament de pe lîngă clubul Metalul.

Inițiativa hunedorenilor s-a vădit și în înscrierea celor 4 echipe ale școlilor profesionale, tehnice și licee din localitate (număr insuficient pentru organizarea unei competiții de sine stătătoare) în campionatul orașenesc de seniori.

De unde se poate vedea că inițiativa nu trebuie să „decoleze” numai de la centru.

P. SL.

Așteptăm și pe mai departe corespondențe privind și realizări dar și deficiențe din activitatea micilor fotbaliști.

Am selectat cîteva aspecte din cîteva colțuri ale țării și în care, fără a epuiza datele problemei, corespondenții și redactorii revistei noastre au scos în evidență puncte albe și puncte negre din activitatea sau inactivitatea micilor fotbaliști.

Concluziile se desprind de la sine. Sînt prea evidente...

TIRGOVIȘTE

UN „TRUC”

CU... SENIORI!

În meciul de juniori Metalul Tîrgoviște — Muncitorul Școala Mare din campionatul regiunii Ploiești, formația din Școala Mare număra... trei seniori, iar un alt jucător (Coman), suspendat, a jucat pe legitimația lui Gheorghe Dobre! Aceste „aranjamente” au fost sesizate de conducătorul partidei și s-au luat măsurile corespunzătoare.

Această echipă, ne spunea arbitrul N. Borcea din Tîrgoviște, a mai folosit „trucul” cu seniorii și altă dată. Oare conducerea echipei Muncitorul Școala Mare nu se gîndește ca prin aceste „trucuri”, care au devenit o obișnuință, injectează tinerilor săi fotbaliști flagelul patogen al necinstei, că îi îndepărtează de satisfacțiile unor succese obținute corect?

I. MIRCEA
corespondent

BUCUREȘTI

„VREAU SĂ JOC FOTBAL!”...

Drept redacție,

Sînt elev în clasa a XI-a umanistă, la liceul nr. 34 „C. A. Rosetti” din București. Trebuie să vă spun că în școala noastră se joacă fotbal, dar nu așa cum aș dori eu, în echipe „adevărate”. Se joacă 4 la 4 sau 5 la 5, pentru că nu pe toți elevii îi pasionează acest sport. Marea mea dorință este să joc fotbal într-o echipă, la un club, indiferent care, numai să știu că sîntem 11 pe teren. Îmi place foarte mult fotbalul; vreau să știu și eu cînd joc într-o echipă, că lupt pentru prestigiul ei. Pînă acum: nu am avut ocazia.

Un licăr de speranță am căpătat cînd am aflat că Electronica Obor organizează o selecție. Selecția a fost făcută mai de mult de antrenorul Petre Steinbach. Am reușit să-i plac „măistrului”, după cum îi spun fostii săi elevi, dar ce păcat că după ce echipa ne înșpehăse — oarecum —

am aflat că clubul nu mai are nevoie de noi, cei selecționați, pe motiv că nu se poate alcătui un „11”. În locul nostru a fost adusă o formație de juniori ai clubului Dinamo București, care în prezent joacă sub denumirea de Electronica Obor. După acest eșec pur și simplu am plîns...

Aș vrea să știu: Emerich Vogl sau Ion Voinescu n-au întîmpinat și ei, oare, dificultăți pînă au ajuns celebri?

Încă o dată vă rog: faceți ceva și pentru mine, fiindcă vreau să joc fotbal. Am făcut atletism, trei ani, la Școala sportivă nr. 2 dar, totuși, fotbalul este cel care mă atrage ca un magnet. Poate se găsește un loc și pentru mine, în vreo echipă. Pentru început chiar ca rezervă.

ATANASIE CREȚU,
str. Suvetca nr. 5, raionul 1 Mai — București

BUCUREȘTIUL E MAI DIFICIL CA TORINO!

Trec zilele și vom fi repede în fața returului dintre Rapid și Juventus. Expresia, justificată, „meci de 180 de minute”, și-a găsit o frecvență utilizare în comentariile presele peninsulare pentru că, acum, sutele de mii de suporteri ai „bătrânei doamne” își anină speranțele de ultimele 90 de minute, de acel stupid (pentru noi) gol realizat de Magnusson. 180 de minute s-au derulat pe jumătate în avantajul sau în dezavantajul rapidiștilor? Iată întrebarea pe care ne-o punem acum.

Argumentele care pledează pentru Rapid (și împotriva Juventusului):

a) Înainte de orice, handi-cazul minim.

b) Speratul avantaj al terenului, reprezentat de spectatori mulți și entuziaști, de un teren în stare cât mai bună și de avântul, de ambiția rapidiștilor.

c) Repunerea în funcțiune a cuplului Ionescu-Dumitriu, dar o repunere la cea mai înaltă tensiune, o armă care — după părerea mea — reprezintă cel mai eficace antidot în fața unei apărări masive și experimentată ca aceea a lui Juventus.

Ce pledează pentru Juventus și împotriva Rapidului? (soodim că tehnicienii clubului din Giulești, care s-au dovedit așa de perspicaci în studierea campioanei Italiei, au și trecut pe lista observațiilor lor atuurile adversarilor, amintite în cele ce urmează):

a) În general cunoscuta specializare a echipelor italiene pentru jocul defensiv și în special capacitatea lui Juventus de a scoate maximum de profituri din particulele în care este dominată. Se și spune, de altfel,

b) Scontata enervare a rapidiștilor, dacă nu reușesc cit mai repede golul egalizator pe tabela de marcaj Torino-București. „Dacă în primele 30 de minute nu primim gol, mărturisirea rutinată Cinesinho, vom avea pe jumătate necazuri cu Rapid. Eu vă cunosc firea. Semănați mult cu ai mei, cu brazilienii. Vă scoate din sărite rătărea unor situații clare...” (aviz rapidiștilor!)

c) Reușirea unor contraatacuri. Heriberto Herrera nu a ascuns deloc — în declarațiile făcute colegilor italieni și nouă — că la București va miza totul pe atacuri surprinzătoare, roluri în care îi vede ca protagoniști pe Zigoni, Menichelli și — apoi — pe Magnusson. Și se știe că — dispunând de un spațiu mare în față, cu mai puțini adversari în cale, misiunea atacantului e mai ușoară, în vreme ce aceea a apărătorului se îngreuiază.

Punând de o parte și de alta argumentele de mai sus și, reținând ca determinante în judecata întâlnirii de miercuria ce vine golul lui Magnusson (pentru Juventus) și familiara ambianță a terenului propriu (pentru Rapid) am ajuns la concluzia din titlu. Acum, meciul de la București este mai greu pentru Rapid decât cel de la Torino și tocmai de aceea campionii noștri au datoria să se concentreze spre a completa pe stadionul „23 August” un promițător început de performanță, aplaudați cu sportivitate pe marele stadion din Torino.

CE VA FACE JUVENTUS? CUM SĂ RĂSPUNDA RAPIDUL?

Să anticipăm dispunerea pe teren a Juventusului pentru menținerea avantajului de un

contribuțiile ofensive, menite a egala raportul de forțe din careul oaspeților unde se vor găsi, cu siguranță, în permanență 7—8 jucători în tricouri alb-negre.

O ultimă întrebare care apare pentru Rapid: se impune sau nu efectuată operațiunea de marcare a lui Castano? Credem că da și am ajuns la această opinie fiindcă toate echipele care au reușit să-l împiedice pe „libero” să acționeze în voie au zdruncinat din temelii redutele „catenaccio”. Numai că intervențiile jucătorului nostru se cer efectuate cu mare promptitudine și inteligență, rol în care s-ar complice Ion Ionescu. El poate culege multe roade, încercând deposedări sau interceptii la mîngile aspirate de Castano fiindcă sint baloane prețioase, de cele mai multe ori pierdute de atacul advers în preajma sau în interiorul careului de 16 metri.

Eftimie IONESCU

Haidu plonjează în picioarele lui Claramunt

VALENCIA—STEAUA 3-0 (2-0)

STADIONUL „Mestalla”, 40.000 spectatori

AU MARCAT: Claramunt (min. 1), Ansoła (min. 43 și 74)

VALENCIA: Abelardo — Tazono, Mesire, Roberto, Vidagany — Cayuela, Paquito — Guillot, Waldo, Ansoła, Claramunt.

STEAUA: Haidu — Său Mareanu, Jenei, D. Nicolae, Hălmăgeanu

— D. Popescu, Negrea — Avram, Constantin, Soo, Voinea.

ARB. Fr. Francesconi (Italia), foarte bun.

RAPORT de cornere: 16-5 pentru gazde.

TREI ÎNTREBĂRI DUPĂ JOCUL DE LA VALENCIA

1. CUM A JUCAT STEAUA?
2. CUM JOACA VALENCIA?
3. NE MAI PUTEM CALIFICA?

Iată cele 3 întrebări tip care mi-au fost adresate de toți cei cu care am stat de vorbă după încheierea din Spania și cărora încerc să le răspund în aceste rânduri.

Steaaua a jucat mai slab decât în multe meciuri ale sale din această toamnă și care i-au adus primul loc în clasament. Unele zăre spaniole, „MARCA” din Madrid, „LEVANTE” și „LAS PROVINCIAS” din Valencia, de exemplu, au avut aprecieri favorabile la adresa echipei noastre, subliniind tehnicitatea unor jucători, viteza altora, alura atletică a echipei. Noi însă, ca și antrenorii Covaci și Onisie, am apreciat jocul steliștilor pe „Mestalla” în raport cu ceea ce pot ei în mod obișnuit, ca să nu apărăm prea exigenti și să-l apreciem în raport cu ceea ce autodepășire care li s-ar fi cerut pentru un meci internațional oficial, atât de important ca acesta și pentru care s-au pregătit special. Or, părerea noastră este că jumătate din componenții echipei au jucat sub randamentul lor normal. Haidu, mai întâi, care a

primit două goluri parabile și care, vrînd-nevrînd, te fac să uiți alte intervenții salutare. Ce vrei? Aceasta-i soarta portarilor: mai repede le uiți bravurile decât gafele, atunci cînd echipa pierde cu 3—0...

Din linia de fund, cel mai bun, Dumitru Nicolae, joc sigur tot timpul, două intervenții de ultima instanță care au însemnat două goluri mai puțin în repriza secundă: o minge scoasă cu capul de pe linia porții și un „spit” de ultima fracțiune de secundă care i-a suflat golul din picior lui Ansoła. Sub media comportării lor din ultima vreme Jenei, Hălmăgeanu și Sătmăreanu. Ultimul și-a mai revenit după pauză.

Mijlocașii D. Popescu și Negrea au fost cu totul nesatisfăcători la marcaj. Jucînd departe de adversari, aceștia și-au făcut nestingherii jocul la mijlocul terenului. Extremul stînga Voinea a jucat retras dar contribuția sa la echilibrul compartimentului median a fost redusă. Jucător de vîrf, Voinea a fost mai util atunci cînd a participat la fazele de atac.

Dintre atacanții, cel mai bun a fost Sorin Avram, singurul care și-a depășit nivelul de campionat. Constantin nu s-a ridicat peste nivelul coechipierilor, în prima repriză, dar, după pauză, cînd s-a dus mai mult în față, a avut un rol activ și a ajuns de două ori în situații clare de gol. În fine, Soo, în nota obișnuită, mai puțin frecvența șuturilor la poartă. Care, de fapt, constituie atu-ul său...

2

Am văzut la televizor meciul Real Madrid—Hvidovre Copenhaga și apoi, pe viu, Valencia—Steaua. Ambele jocuri mi-au confirmat părerea că spaniolii joacă foarte mult fotbal de dragul fotbalului. În orice caz, jocul lor e mai plăcut decât al italienilor, de pildă, care joacă — în orice împrejurare — mai întâi pentru rezultat.

Valencia e o formație care te impresionează prin gradul de tehnicitate al jucătorilor, prin precizia pentru combinații, pentru ofensivă. Atacanții săi urmăresc să realizeze goluri nu prin presiune înverșunată, prin mingi lungi, prin angajare fizică ci prin joc combinativ, prin țesătura de pase care să prindă apărarea adversă pe picior greșit. „Un-do-i”-ul este arma lor favorită. Și nu e vorba de „un-do-i”-urile obișnuite pe aripă, în general mai ușor de efectuat, ci de „un-do-i”-uri pe centru, între Waldo și Ansoła, atacanții centrali, care nu se sfîșie să încerce această combinație pe porțiunea de teren care, de regulă, e cea mai aglomerată. Unul dintre ei pasează, celălalt „sterge” puțin balonul, deviindu-l, și cel care a

inițiat acțiunea țîșnește, bolid, la preluare sau la șut direct. Claramunt joacă pe dreapta sau pe stînga, după cum o cere faza iar Guillot aduce atacului aportul unei ridicate tehnicități, mai puțin susținută însă de viteză. Paquito și Cayuela joacă în scară, primul mai în față. Amindoi sutează de la distanță. Fîind mereu liber, la Valencia, Cayuela a făcut întreg jocul echipei.

Apărarea valenciană n-a fost prea mult solicitată dar a dat semne de slăbiciune atunci cînd Steaua a apăsat puțin pedala în atac, concedind 3—4 ocazii mari de gol pe care bucureștenii, din păcate, nu le-au putut fructifica. Ni se pare exclus ca la București să nu primească goluri. Portarul Abelardo are reflexe bune, curaj, plasament.

3

Și acum marea întrebare. Răspunsul semnatarului acestor rânduri este: da; calificarea echipei noastre nu este exclusă; stă în puterile ei.

Trebuie însă, în primul rînd ca Steaua să joace bine, așa cum știe, nu cum a făcut-o la Valencia. Jucătorii români au avut ocazii pentru 3 goluri chiar acolo, la Valencia, unde inițiativa în joc a fost a gazdelor. De ce n-ar avea la București 8—10 ocazii, din care să fructifice 4? Repet, Valencia nu are o apărare de tip italian, de care să ne temem, chiar dacă — cum, de altfel, apare firesc — antrenorul Mundo ar aglomera mai mult careul, conform regulilor nescrișe ale meciurilor retur, în deplasare. Și apoi să nu uităm că spaniolii, venind de la +14 sau 16 grade, nu se vor simți deloc în elementul lor la temperatura noastră de la 14 decembrie, așa cum napolitanii nu s-au simțit la Edimburg, unde au pierdut — în fața lui Hibernians — tot un avantaj de 3 goluri...

Important mi se pare însă mai ales, ca Steaua să nu primească gol. Un singur gol marcat de Valencia ar cere steliștilor... cînți! Adică realizarea unei isprăvi ca cea a lui Dinamo Pitești care — după ce a pierdut cu 0—3 la Toulouse — a cîștigat acasă cu 5—1.

Și cum Valencia este, totuși, altă echipă decât Toulouse...

pozitiv mi se pare faptul că steliștii nu se lasă impresionați de înfrîngerea suferită și că sint decisi să-și joace curajos șansele de calificare.

Între altele, ei știu că 14 decembrie este ziua de naștere a lui Constantin (împlineste 35 de ani) și cadoul pe care vor să îl facă joi coechipierului lor este calificarea.

Ar fi un cadou frumos și pentru noi, care — totdeauna — resemnării îi vom prefera optimismul...

Radu URZICEANU

Haidu, în una dintre spectaculoasele lui sărituri la balon, aplaudate și pe „Stadio Comunale” din Torino.

la Torino, că titlul de campioană l-a obținut apărarea și nu atacul. Cea mai mare mulțumire a antrenorului Heriberto Herrera a constituit-o nu însănătoșirea lui Del Sol, ci a lui Castano, căpitanul și „il libero” al negrilor, omul care conduce totul în teren și dă siguranță coechipierilor.

gol și eventuala lui augmentare. Celebrul Boniperti, — ațîția ani gloria Juventusului și o bună bucată de timp directorul clubului torinez — îmi schița astfel probabila așezare a campionilor Italiei; am trecut, pentru apărătorii din linia ultimă, și pe atacanții noștri ce-i vor avea în grijă:

	Anzolîn			
	Castano			
Salvadore	Bercellino	Sacco		Leoncini
Codreanu	Ionescu	Dumitriu		Năsturescu
	Del Sol	Cinesinho	Magnusson	
	Zigoni	Menichelli		

Deci în locul aceluși 1—1—3—3—3 observat la Torino, un 1—1—4—3—2 prevăzut pentru București. Castano rămîne „piatra prețioasă” a bastionului defensiv proiectat de Heriberto Herrera; pentru cei patru din fața lui (Salvadore, Bercellino, Sacco și Leoncini) se va cere în primul rînd ajutorul lui Del Sol. Deși nu mai are strălucirea tehnică de odinioară, spaniolul rămîne un jucător de mare putere de luptă, cu o deosebită capacitate de acoperire a terenului și pe plămîinii lui fără fund pune mare preț antrenorului paraguayean. Cinesinho și, mai ales, Magnusson sint desemnați să declanșeze contraatacurile, să-l lanseze pe Zigoni și Menichelli spre poarta lui Răducanu. Rețeta nu prezintă o noutate pentru ceea ce se pregătesc, de regulă, echipele în deplasare.

Acestei previzibile stringeri a rîndurilor din apărarea juventistă, Rapidul trebuie să-i răspundă cu arma cu care nu se pot mindri multe echipe, dar existentă în arsenalul feroviarilor: spontaneitatea acțiunilor de atac. Imaginația, inspirația lui Ionescu și Dumitriu, în special, pot avea un efect deconcertant asupra unei defensive obișnuite cu înaintări în forță. Și mai este încă ceva: șutul de la distanță. Aici, Rapidul îi are pe Jamaischi și pe Dinu. Am văzut pe Juventus primind de la Fiorentina un gol de la 30 de metri, prin lovitura magistrală a unui fundas, Brugnara. Deci, o invitație pentru Lupescu, Dan, Motroc și Greavu. Dar, numindu-i pe acești „ulțimi mohicani” din fața lui Răducanu, să le amintim că grija pentru a asfixia, din primii metri contraatacurile Juventusului, nu are voie să le paralizeze

ÎNAINTEA RETURULUI

● După întîlnirea cu Lokomotiv Moscova, din cadrul campionatului internațional feroviar, Rapid întîlnește simbolic pe Jiul, pentru campionat și peste patru zile pe Juventus Torino, în „Cupa campionilor europeni”. Între ele, firește, antrenamente, cu participarea lotului obișnuit.

● Echipa italiană Juventus, va sosi în Capitală în cursul zilei de luni 11 decembrie, însoțită de numeroși suporteri și aproape 50 de ziaristi, radio și telecroniciari, fotoreporteri.

● Meciul Rapid—Juventus va fi arbitrat de trio-ul Karl Riegg (la centru), Rudolf Fricke și Max Klausen (la tușă), toți din R.F. a Germaniei.

● După ce au jucat la Valencia și au învins pe Lanerosși cu 2—4, jucătorii Juventusului au fost cantonați — în continuare — la hotelul „Mira Fiori” de lângă Torino, unde vor rămîne pînă la plecarea la București.

● Aceleași pregătiri febrile și în tabăra Stelei. Cum returul cu Valencia îl vor disputa joi 14 decembrie, bucureștenii vor juca duminică meciul restanță cu Petrolul, după care totul va fi concentrat spre marcare în careul de 16 metri, totuși, calificarea în „Cupa cupelor”.

● Întîlnirea Steaua—Valencia va fi arbitrată de iugoslavii J. D. Horvat (la centru), D. Pavicevici și B. Radunovici (la tușă).

● Fotbaliștii spanioli și-au anunțat sosirea în Capitală la data de 12 decembrie.

„ÎN ACTIVITATEA ARBITRILOR
DIN CAPITALĂ TREBUIE CREAT
UN CLIMAT SĂNĂTOS“...

Cu aceste cuvinte se încheie articolul „Aspecte din activitatea arbitrilor de fotbal bucureșteni” apărut în numărul 78 al revistei „Fotbal”, sub semnătura profesorului Traian Tomescu, metodist pentru fotbal la Consiliul orașenesc București de educație fizică și sport, care răspunde și coordonează direct, de circa 3 ani, activitatea arbitrilor de fotbal din Capitală.

Încercând să facă o analiză a deficiențelor existente în activitatea arbitrilor bucureșteni, autorul articolului trece în revistă o serie de abateri săvârșite de unii arbitri la jocurile conduse în cadrul campionatului orașenesc, sancțiunile date și apoi relevă faptul că sistemul delegărilor practicat pînă în prezent a fost defectuos și se va schimba. Apoi, în cea mai mare parte a articolului, tratează deficiențele... Colegiului central al arbitrilor, considerîndu-l adevărata frînă a unei organizări și funcționări a celor peste 400 de arbitri bucureșteni (1).

De la început trebuie să subliniez că în munca Colegiului central au existat multe lipsuri, dar — după părerea mea — cea mai importantă este aceea că nu s-a preocupat în mai mare măsură de felul cum își duce munca biroul Colegiului orașenesc de arbitri. Colegiul central nu ar fi trebuit să admită ca arbitrii din orașul București, în acest sezon fotbalistic, să se întrunească în ședințe organizate la intervale foarte mari (de circa o lună) și ca în aceste ședințe să nu trateze decît o singură lecție tehnică (la 24.XI a.c.).

Era de datorită Colegiului central de arbitri să urmărească mai atent modul de pregătire fizică a arbitrilor divizionari din București, să controleze riguros munca de formare și pregătire a acestora, să impulsioneze publicarea unor materiale tehnice privind interpretarea regulamentului, să ceară îmbunătățirea muncii de observare a arbitrilor și cea de analiză a arbitrajelor prestate în București etc., etc.

Colegiul central al arbitrilor a lăsat toate aceste obiective pe seama Colegiului orașenesc, iar rezultatele nu sînt deloc satisfăcătoare.

O chestiune controversată și mult dezbătută în ultimul timp a fost aceea de promovare a unor arbitri în lotul divizionar, propusă de biroul Colegiului orașenesc și respinsă de Colegiul central. În această direcție trebuie să punem lucrurile la punct. În prezent lotul arbitrilor divizionari din întreaga țară depășește cu mult numărul de arbitri necesari meciurilor divizionare. Faptul conduce la situația, deloc recomandabilă, ca activitatea oficială a arbitrilor să fie destul de redusă, cu pauze între două jocuri arbitrate de cite 3, 4 și chiar 5 săptămîni, ceea ce dăunează forme și comportării constante a acestora.

Cu toate că aproape o treime din totalul arbitrilor divizionari sînt din București (89), totuși s-a solicitat majorarea lotului divizionar cu încă 14 arbitri, cînd în mod normal, ținînd seama de numărul arbitrilor divizionari din cele 18 regiuni — care variază între 6 (Suceava) și 18 (Cluj) — lotul orașului București trebuia redus în mod substanțial. Nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că printre arbitrii propuși de orașul București au figurat cadre cu vechime de numai 2—3 ani în arbitraj (fără să aibă categoria I-a de calificare), precum și cadre care au depășit vîrsta de 43 ani. Cu astfel de promovări, făcute pe baza unor relații neprincipiale și pentru alte calități decît cele de arbitru, Colegiul central nu poate fi de acord.

O altă problemă asupra căreia trebuie să fac unele precizări este cea a delegărilor arbitrilor bucureșteni la jocurile divizionare. De la început vreau să precizez că meciurile de fotbal nu s-au inventat pentru ca arbitrii să aibă activitate; existența arbitrilor a fost determinată de necesitățile fotbalului! Plecînd de la această idee, obligația celor care programează arbitrii este de a-i delega pe cei mai buni ori de cîte ori este nevoie și nu de a împărți duminical, în mod egal, numărul de arbitri la numărul de meciuri (ca să fie toți mulțumiți).

Este de neconceput ca unii arbitri încă tineri (cum este, de exemplu, C. Petrea) care abia au împlinit doi ani de cînd au fost încercați la jocuri de divizia A — și deci nu au acumulat încă experiența necesară — să aibă pretenția de a fi delegați în aceeași măsură ca și Vasile Dumitrescu, N. Mihăilescu, Iosif Ritter, C. Nițescu, Ilie Drăghici etc. a căror activitate, în prima divizie, depășește 10 ani. Din păcate, astfel de pretenții nu se limitează numai la jocurile interne, ci se îndreaptă cu multă insistență la meciuri internaționale, unde exigența este mult mai mare, iar F.R.F. are de apărut un prestigiu cucerit de arbitrii români cu destulă greutate în decursul multor ani.

În ceea ce privește programarea arbitrilor, necesitățile unui fotbal de calitate impun ca jocurile să fie conduse de conducătorii de joc cei mai competenți. Aceasta, de altfel, este și indicația conducerii F. R. Fotbal. Dacă, totuși, acest obiectiv nu s-a realizat întocmai și au existat jocuri arbitrate necorespunzător, vinovată este comisia de delegări a Colegiului central care a făcut unele greșeli în munca de programare, precum și arbitrii în cauză care nu s-au pregătit suficient. Consider că de la principiul enunțat mai sus nu trebuie făcută nici o derogare, chiar dacă unii arbitri, delegați mai rar, sînt nemulțumiți!

În legătură cu problema ridicată în articolul susmenționat privind delegarea arbitrilor români în străinătate (și cu referire la cel ce activează în cadrul Colegiului central) am să caut să fac de asemenea unele precizări, nu însă înainte de a-mi exprima o nedumerire: are această problemă vreo legătură cu organizarea și activitatea masei de arbitri din orașul București (ceea ce și-a propus autorul aceluia articol să trateze)?

În anul 1967, 20 arbitri români au făcut 46 deplasări în străinătate pentru arbitraje (centru și linie). Din aceste deplasări, 9 au fost efectuate de cei patru arbitri din Colegiul central (dintre care doi figurează pe lista F.I.F.A.); restul de 37 deplasări au fost efectuate de ceilalți 16 arbitri. De asemenea, precizez că cele mai multe deplasări în străinătate le-au făcut Vasile Dumitrescu (6), Cornel Nițescu (5) și Nicolae Rainea (4) — care nu fac parte din Colegiul central al arbitrilor. Socotesc că alte comentarii sînt de prisos.

În sfîrșit, este cazul să mă opresc puțin și asupra relațiilor dintre Colegiul central și Colegiul orașenesc de arbitri, pe care — într-adevăr — le consider nesatisfăcătoare. Apreciez că la aceasta contribuie în egală măsură ambele organe, precum și forurile care le coordonează. Cred că prin eforturi comune și pe baza respectării unor instrucțiuni privind drepturile, obligațiile și competențele fiecăruia din aceste colegii, situația se poate normaliza.

În ceea ce mă privește sînt convins că munca Colegiului central nu se poate duce în bune condiții dacă nu există relații de perfectă colaborare cu toate cele 17 colegii teritoriale de arbitri. Din păcate, în ce privește Colegiul de

arbitri al orașului București, persoanele care trebuie să contribuie la stabilirea unei astfel de colaborări au întreprins unele acțiuni tocmai contrare, care demonstrează concepția lor asupra acestei idei. Voi da numai două exemple:

În recentele discuții privind înlocuirea unor arbitri din lotul divizionar, prof. Tr. Tomescu a susținut cu perseverență excluderea din actualul lot a doi arbitri, fapt ce a produs nedumerire în rîndul tuturor celorlalți, întrucît aceștia (Guido Fodor și N. Negoiteșcu), au reușit — în ultimul timp — să se impună. Colegiul central, gîsind neîntemeiată propunerea, nu a fost de acord cu ea. Căutînd să aflăm cauzele acestei propuneri neașteptate am constatat, în sezonul trecut, că cei doi arbitri au condus cite un meci al echipei Școlii sportive din București, antrenată de actualul metodist pentru fotbal al orașului București, jocuri ale căror rezultate nu i-au fost favorabile.

Președintele Colegiului de arbitri al orașului București, C. Petrea, dintr-o inițiativă demnă de toată lauda, a publicat în luna august în ziarul „Scinteia tineretului” la rubrica „Opinii”, un articol

în care acuză de fapte lipsite de etică o serie de arbitri dintre cei mai cunoscuți și apreciați. Cum era și normal, aceștia au solicitat cu insistență clarificarea acuzațiilor, avînd intenția să se adreseze chiar și justiției. Faptul că pînă în prezent autorul articolului nu a putut prezenta nici o probă convingătoare, dovedește netemeinicia celor spuse în acel articol. Dar, ceea ce este mai surprinzător, la o recentă consfătuire a arbitrilor, la care a participat și secretariatul F. R. Fotbal, în cuvîntul luat, arbitrul C. Petrea a recunoscut că personal a comis aceleași fapte pe care le-a imputat, în articolul menționat, colegilor săi în ale arbitrajului. Comentariile sînt de prisos.

În încheierea acestor considerațiuni, recunosc că prof. Tr. Tomescu are dreptate cînd scrie că „în activitatea arbitrilor din Capitală trebuie creat un climat sănătos”. Dar pentru aceasta, CEVA TREBUIE SĂ SE SCHIMBE...

Ing. ANDREI RADULESCU

Președintele Colegiului Central al arbitrilor

INEXACTITĂȚI ȘI PROBLEME
LĂSATE FĂRĂ RĂSPUNS

Nici spațiul nu ne permite și nici dorința noastră nu este de a polemiza cu semnatarul articolului alăturat. De altfel, cu acest răspuns am încheiat acest capitol.

Nici în articolul inițial nu am intenționat să fac o polemică cu cineva, ci am fost călăuzit, în exclusivitate, de dorința fermă de a contribui la îmbunătățirea activității arbitrilor de fotbal din Capitală. A fost un articol de principiu, cu ținută obiectivă, în nici un caz cu caracter personal, așa cum voi încerca să fac și în răspunsul meu.

Articolul tov. Andrei Rădulescu cuprinde, însă, multe inexactități și abordează eronat citeva probleme de fond.

INEXACTITĂȚI

1. Subsemnatul răspund de munca Colegiului orașenesc de arbitri din campionatul 1967-1968, și nu de 3 ani;
2. În orașul București sînt 589 de arbitri și nu 400. Așa a apărut și în articolul subsemnatului;
3. Colegiul de arbitri al orașului București nu a cerut mărirea numărului de arbitri republicani, ci înlocuirea unora dintre ei, fără perspective, cu elemente tinere și valoroase;
4. Nu există criteriile precise stabilite de F.R. Fotbal pentru promovare în lotul republican. Așa se explică faptul că inițial au fost

aceasta este în nici un caz cauza principală pentru care există relații neprincipiale între cele două colegii. Justificarea este mărunțică, chiar ridicolă...

Arbitrul Gheorghe Negoiteșcu a avut o intrucupere de aproximativ 7 ani. Este trecut de 45 de ani, și este de presupus că nu mai are perspective, iar arbitrul Guido Fodor, după părerea mea, este un arbitru slab. Vătorul va demonstra justetea acestei afirmații.

Cei doi arbitri sînt, însă, de toată bună credință.

PROBLEME DE FOND

1. Autorul articolului, care este, în același timp, și președinte al Colegiului Central, recunoaște că acest for de îndrumare nu s-a ocupat de activitatea Colegiului orașenesc. Această situație, extrem de gravă, cui se datorează? Cine este vinovat? Colegiul orașenesc de arbitri și subsemnatul, în nici un caz, pentru că nu se pot autocontrola. În particular, arăt că dacă membrii Colegiului central nu vin la ședințele de pregătire fizică, la Plenarele Colegiului orașenesc, și nu exercită o muncă de îndrumare și control activă și permanentă, nu vād prin ce alte mijloace și-ar putea îndeplini această sarcină;

2. Tov. Andrei Rădulescu se plînge că numărul arbitrilor republicani este prea mare în raport cu necesitățile competiționale. Cine este vinovat pentru acest lucru? Colegiul orașului București?

3. Sînt, intrutotul, de acord cu delegarea celor mai valoroși arbitri la jocurile divizionare. Acest principiu este, însă, prea des încălcat, pentru ca să nu producă efecte negative asupra stării de spirit din masa arbitrilor. Exemplu: arbitrii Nicolae Rainea și Kervork Ghemidgian, după arbitraje foarte slabe în competițiile interne, „drept recompensă” au fost trimiși imediat peste hotare. Se poate afirma, în mod serios, că asemenea procedee de lucru nu influențează activitatea arbitrilor din colegiile regionale și orașenești?

Cu privire la cazul arbitrii Constantin Petrea, consider că este o problemă pur personală, pe care trebuie să și-o rezolve singur.

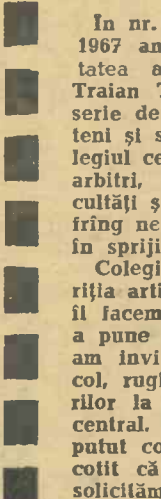
În concluzie, precizez că în articolul inițial, ca și în răspunsul de față, am urmărit să prezint citeva aspecte din activitatea Colegiului orașenesc de arbitri. Cum, însă, Colegiul orașenesc este organic integrat în activitatea Colegiului central, era firesc să abordez și unele probleme care au tangență și sînt de interes comun.

În cazul în care conducerea federației va considera că este indicat să fac unele propuneri și sugestii cu privire la îmbunătățirea muncii arbitrilor de fotbal, voi depune toate eforturile ca aceste propuneri și sugestii să fie obiective și eficiente.

Prof. TRAIAN TOMESCU

OPINII

CONCLUZIILE REDACȚIEI

În nr. 78 al revistei noastre din 23 noiembrie 1967 am publicat articolul „Aspecte din activitatea arbitrilor bucureșteni”, semnat de prof. Traian Tomescu. În acest material se arătau o serie de lipsuri în activitatea arbitrilor bucureșteni și se evidenția deficițara legătură dintre Colegiul central de arbitri și Colegiul orașenesc de arbitri, situație care cauzează numeroase dificultăți și în ultimă instanță consecințele se resfrîng negativ asupra arbitrajelor. Autorul a adus în sprijinul afirmațiilor sale numeroase exemple. Colegiul central de arbitri s-a sesizat de apariția articolului și ne-a trimis un răspuns căruia îl facem loc acum în coloanele noastre. Pentru a pune față în față obiecțiile celor două colegii, am invitat la redacție pe autorul primului articol, rugîndu-l să răspundă la rîndul său punerilor la punct făcute de președintele Colegiului central, tov. Andrei Rădulescu. Firește că am fi putut continua cu această polemică, dar am socotit că este mai bine să-l punem punct și să solicităm Biroului federal să intervină într-o se-

rie de probleme expuse de autorii articolelor, probleme care de mai mult timp fac obiectul unor discuții, uneori principiale, dar de cele mai multe ori neprincipiale, între arbitrii bucureșteni.

Pe de o parte, Colegiul central manifestă tendința de a se preocupa aproape exclusiv de arbitrii de categorie republicană, pe de altă parte Colegiul orașenesc ar dori ca acești arbitri să se încadreze în metodele sale de muncă valabile pentru toți arbitrii. Adevărul este că aproape totul pornește de la goana după delegările la categoriile divizionare și jocurile internaționale, de la promovări, de la o sensibilitate exagerată a celor mai mulți arbitri, de cele mai multe ori amestecată cu mult subiectivism.

În scurta vacanță fotbalistică care va urma va fi absolut necesar ca federația noastră de fotbal să realizeze în rîndurile arbitrilor climatul sănătos dorit de ambii autori ai articolelor publicate în revista noastră, și nu numai de ei.

Dacă nu ai văzut meciul de juniori dintre echipele Ungariei și României de pe stadionul Vasas, dacă ai văzut rezultatul numai din ziare, ca cei mai mulți dintre iubitorii fotbalului din țara noastră, amărăciunea mea ar fi fost la fel de mare ca a tuturor celor care se simt înșelați în mintria lor sportivă de acest nou duș servit fotbalului nostru.

Dar, fiindcă am stat acolo, la Budapesta, într-o duminică răcoasă, în mijlocul unei mulțimi de 5000 de oameni veniți să vadă calificându-se echipa lor favorită pentru turneul U.E.F.A., fiindcă am urmărit cu înțiruire, și la figurat și la propriu, fiecare fază, n-am să pot să aruncu pe pietre nici în juniorii noștri, nici în cei care li pregătesc.

Acest sîgnitor 0-4 n-a fost încasat nici pentru că arbitrul ar fi fost părtinitor cu gazdele (dimpotrivă a condus excelent Bader - R.D.G.), nici pentru că echipa noastră a fost inferioară în joc cu o diferență atât de mare, ci doar pentru motivul că echipa Ungariei are EXPERIENȚA COMPETIȚIONALĂ, adică posedă în plus exact ceea ce lipsește juniorilor noștri. În privința talentelor generației junioare de fotbaliști, înțînirea a arătat, ca și în meciul trecut, amical, de la Budapesta, ca și acela recent, de la Pitești, că fotbalul nostru este bine dotat în comparație cu acela maghiar. Jocul combinativ al echipei noastre a fost cel puțin egal cu al învingătorilor, DAR CAPACITATEA DE FINALIZARE A FOST APROAPE NULĂ în comparație cu potențialul adversarilor. Juniorii noștri au ratat situații foarte favorabile, după construcții clare care au produs nenumărate „ioi” (1) pe stadionul Vasas, și mai cu seamă în momente în care scorul putea fi modificat în așa fel încît să nu mai ducă la acest 0-4.

DE CINE SĂ FIE REPREZENTAT FOTBALUL NOSTRU JUNIOR ÎN COMPETIȚIILE INTERNAȚIONALE?

La pauză, scorul a fost de 0-2. Imediat după reluarea jocului, juniorii noștri au produs cea mai frumoasă acțiune a meciului datorită unei faze construite de Dumitru care „l-a pus” mingea lui Ștefănescu, exact la 4 m în fața portarului. Ștefănescu singur, surprins, a alunecat și a ratat golul. În faza imediat următoare, tot o acțiune Dumitru-Ștefănescu, l-a servit pe Ciolan care a trimis mingea de la 5 m în bară, în timp ce portarul Meszaros era în imposibilitate să mai intervină.

După un minut de la aceste două mari ocazii, Branikovics a ridicat scorul la 3-0 și astfel calificarea era definitiv jucată. Și totuși, și după 3-0 și după 4-0, Caniaro și de două ori Ștefănescu au ratat reducerea scorului.

Cum se explică oare această neconcordanță între potențialul tehnic al jucătorilor noștri, între capacitatea lor combinativă și INCAPACITATEA DE FINALIZARE? Ca să ilustrăm mai bine capacitatea de finalizare a adversarilor noștri, am putea afirma că, dacă Branikovics, centrul înaintaș maghiar, ar fi jucat în echipa noastră, el ar fi înscris cel puțin... patru goluri!

Explicația este simplă, Echipa de juniori a Ungariei, avînd pe toți componenții săi în echipele de categoria A și B, au o experiență de competiție incomparabilă cu a jucătorilor noștri, dintre care NUMAI UNUL (și cel mai slab) Viciu, face parte dintr-o echipă de divizia B, ÎN REST, DIVIZIA C și ECHEPE DE JUNIORI. Dacă acestei superiorități categorice, i se adaugă și aceea, probabilă, a unei vîrste mai ridicate decît cei 18 ani ceruți de competiția U.E.F.A., rezultă clar superioritatea. Gazdele nu s-au jenat să ne afirme, că pe Kovacs, de altfel jucător la Vasas, l-au obținut cu greu de la militărie, acesta fiind încorporat cu o săptămînă în urmă. Probabil că au mai fost și alte cazuri de depășire a vîrstei, de vreme ce, Branikovics, are o asemenea maturitate de joc, încît este la Ferencvaros înlocuitorul lui Albert, cu o astfel de identitate în joc și mișcări, încît i se spune Albert II. De altfel, marșa trecută el a condus atacul lui Ferencvaros împotriva echipei F. C. Liverpool (1-0). Dacă adăugăm și pe Radics, extrema echipei Vasas, ne dăm seama de forța atacului „juniorilor” maghiari.

ÎN FAȚA UNEI ASEMENEA INFERIORITĂȚI DE MATURITATE DE JOC ȘI DE VÎRSTĂ, CE TREBUIE FĂCUT? Probabil că cele mai multe voci vor glasul ca pe viitor echipa noastră de juniori să fie alcătuită din jucători depășiiți de vîrstă, adică să ne înapoiem la o practică pe care am condamnat-o cu ani în urmă. Astfel, se va spune, vom putea și noi prezenta o formație cu jucători de nivelul diviziei A și B.

SOLUȚIA TREBUIE SĂ FIE ÎNSĂ CU TOTUL ALTA. Federația română de fotbal va trebui să oblige echipele noastre divizionare să folosească jucători talentați în vîrstă de 17 și 18 ani în echipele lor. Cel puțin patru jucători din echipa învinsă la Budapesta pot activa oricînd în divizia A (Dumitru, Ștefănescu, Nicolae și Caniaro - 16 ani), iar toți ceilalți în divizia B. Nu numai titularii, dar chiar și rezervele lotului de juniori pot avea loc în aceste categorii superioare.

ANTRENORII NOSTRI TREBUIE SĂ AIBĂ CURAJ SĂ PROMOVEZE ASEMENEA ELEMENTE. Federația ar putea chiar să le dirijeze spre diferite echipe. În special, divizia B este plină de jucători vîrstnici, care își încheie șchiopătînd o carieră mediocră sau banală, în timp ce unor asemenea talente cum sînt în lotul de juniori nu li se acordă atenție. Avem tineri fotbaliști talentați, dar pînă ce rugina de mentalitate majorității cluburilor și antrenorilor nu va fi îndepărtată, vom continua să creștem talente fără contact cu viața, cu viața competiției, cu viața fotbalului, cu greutățile ei.

Problema aceasta este de cea mai mare importanță pentru ca să nu constituie un prim obiectiv pentru conducerea fotbalului nostru.

Aurel C. NEAGU

ÎN AȘTEPTAREA RESTANȚELOR SAU A... RETURULUI

-O RAITĂ PRINTRE ECHEPELE NOASTRE DIVIZIONARE A-

Deși fotbalul nostru se aîdă, în aceste zile, dominat de febra calificărilor în diferite competiții internaționale (turneul olimpic, Cupa campionilor europeni, Cupa cupelor), viața tuturor echipei noastre din prima divizie se desfășoară, în continuare, sub semnul unei activități mai mult sau mai puțin intense, după cum mai au sau nu, jocuri oficiale.

Dacă Jiul, F. C. Argeș, Petrolul, Progresul și Universitatea Craiova mai au de susținut, alături de Steaua și

Rapid, partide restanță din turul campionatului, restul echipelor (cu excepția lui Dinamo București) își continuă antrenamentele pînă la jumătatea lunii decembrie. Va urma o perioadă de vacanță autentică (iarăși o excepție: Farul), apoi se vor relua pregătirile, meciurile de rodaj, citeva echipe vor face turnee în țările calde; dar, despre toate acestea, veți afla detalii în scurtele relații ale reporterilor și corespondenților noștri.

PITEȘTENII DORESC UN „HAPPY END”

Pentru meciul restanță Progresul jucătorii de la F. C. Argeș continuă antrenamentele cu seriozitate.

„Vreau să încheiem acest sezon — ne-a declarat antrenorul E. Mladin — cu o victorie și pentru acest lucru acordăm importanță cuvenită ultimului joc. Vacanța propriu-zisă va începe la 15 decembrie și va dura pînă al 8 ianuarie, cînd vom relua antrenamentele, nu înainte însă de a efectua un riguros control medical

tuturor jucătorilor. După o acomodare la efort, care se va face la Pitești și va dura 3-5 zile, ne vom deplasa într-o stațiune de munte unde, în timpul concediului, ne vom antrena. Avem în perspectivă efectuarea unui turneu în țările calde, dar data și locul nu au fost stabilite încă.

Cît despre lot, nu avem decît un singur accidentat — Dobrin — care va urma un tratament special pentru a putea fi restabilit cît mai curînd”.

DUPĂ ȘASE SAPTĂMINI

Universitatea Craiova se aîdă de-abia la jumătatea perioadei de inactivitate forțată datorită amînării unui joc. Studenții n-au mai apărut în fața publicului propriu de la 5 noiembrie (4-0 cu A.S.A. Tg. Mureș); ultimul joc (12 noiembrie): 0-2 cu U.T.A. la Arad. Proxima apariție pe teren propriu: 17 decembrie cu Rapid. În toată această perioadă, cupă cum ne-au informat tov. Dumitru Stolan, membru în Consiliul de conducere al clubului și dr. Elzea, medicul echipei, au fost disputate o serie de meciuri amicale (cu Jiul Petroșeni, cu Petrolul etc.), iar astăzi studenții vor evolua la Tr. Severin, în compania formației locale Metalul, în cadrul „Cupei 30 Decembrie” la care mai participă Victoria Tg. Jiu și Electroputere Craiova. Cu acest prilej vor fi urmărite elementele talentate existente în cadrul diviziei C. La „U” există proiectul alcătuirii unei echipe de tîneri.

La 10 decembrie Universitatea va întîlni, într-un amical, pe Jiul, trei zile mai tîrziu pe Victoria Tg. Jiu, iar la 17 decembrie — Rapidul în joc de campionat. Dintre jucători, Gărdumărescu și Adrian Popescu vor fi indisponibili pînă la primăvară; primul a suferit o operație, iar cel de al doilea a făcut o luxație la genunchiul drept, urmată de hidrartroză. O ușoară întîndere la piciorul stîng mai acuză și Oblenenco, dar ea va fi rezolvată pînă la meciul cu Rapid.

„Restanțierii”

Au terminat prima parte a campionatului: Farul, „U” Cluj, Dinamo Bacău, U.T.A., A.S.A. Tg. Mureș, Dinamo București, Sl. roșu.

Restanțele: Rapid — Jiul la 9 decembrie; Steaua — Petrolul și F. C. Argeș — Progresul la 10 decembrie și Universitatea Craiova — Rapid la 17 decembrie.

VEȘTI DIN VALEA JIULUI

Interlocutorul nostru la Petroșeni a fost antrenorul secund al Jiului, dr. Frînculescu:

— În toată această perioadă de... rîrire a meciurilor oficiale am căutat ca, împreună cu antrenorul principal, Ștefan Coidum, să menținem echipa cît mai aproape de punctul maxim al formei. A fost destul de greu pentru că de la 26 noiembrie, data meciului cu U.T.A., echipa nu a mai jucat nici un meci oficial. Cel mai apropiat este cel de sîmbătă cu Rapid, la București. Antrenamentele s-au desfășurat cu regularitate de patru ori pe săptămînă. După acest meci, a doua zi chiar, vom juca la Craiova cu Universitatea, o întîlnire amicală.

Vom folosi însă și citeva rezerve.

— Care este starea de sănătate a jucătorilor?

— Doar Achim este gripat și nu a jucat la Hunedoara, iar Toia, care a avut o ușoară entorsă, s-ar putea să joace contra Rapidului.

— Cînd va lua vacanță echipa?

— Antrenamentele nu le vom interrompe. Este vorba ca la 13 sau 14 decembrie tot lotul să plece la Herculane în concediu; cel cu leziuni din timpul campionatului vor face tratamente. Vacanța va iara la 4 ianuarie 1968 vom relua pregătirile.

PETROLUL ÎȘI VA IMPROSPATA LOTUL!

De la Ploiești am aflat că echipa petrolistă ține să încheie onorabil turul acestui campionat, de partida cu Steaua, care se va disputa la 10 decembrie, fiind legate numeroase speranțe. După acest ultim joc, petroliștii își vor continua antrenamentele pînă la 25 decembrie; în această perioadă de 10 zile, clubul ploieștean va întreprinde și o selecție printre o serie de tineri fotbaliști talentați afirmați în ultimele luni între grănițele regiunii Ploiești. Se speră că lotul petrolist își va completa — cu această ocazie — efectivul destul de „subțire”, după cum s-a văzut, în prima parte a campionatului.

După 25 decembrie, calendarul echipei ploieștene prevede o vacanță pînă la 6 ianuarie, urmînd ca de la această dată să se treacă la pregătirea efectivă a sezonului fotbalistic de primăvară.

ECHEPA BACAUANĂ ȘI-A ANALIZAT ACTIVITATEA

La 4 decembrie, echipa Dinamo Bacău și-a analizat într-o ședință comportarea sa din prima parte a campionatului, „redebutul” ei în prima divizie a țării. După cum ne-a spus antrenorul dinamoviștilor băcăuani, D. Nicolae-Nicușor, pînă la 15 decembrie,

echipa își va continua antrenamentele în funcție de vreme, afară sau în sală, bineînțeles cu intensitate redusă. Va urma apoi, vacanța: 15 decembrie — 3 ianuarie. Proiectele viitorului vor fi cunoscute după 1 ianuarie..

PREOCUPARILE PROGRESULUI

De la 12 noiembrie, Progresul se aîdă, involuntar, într-o vacanță care se va încheia la 10 decembrie, o dată cu meciul cu F.C. Argeș.

„Amînarea partidei cu formația piteșteană, ne-a spus antrenorul Cornel Drăgușin, ne-a creat greutăți. De altfel, hotărîrea a fost luată unilateral; ne-am găsit puși în fața unui fapt împlinit. E greu să menții la o echipă interesul pentru competiție atît timp cît între un joc și altul este o distanță de o lună. Ne-am străduit, totuși, ca în aceste patru dîmînici libere să alcătui un program care să asigure menținerea formei cît puțin la nivelul arătat de ultimul meci disputat, cel cu Farul”.

În această perioadă Progresul a susținut „amicale” cu Rapid, Steaua și, recent, două formații ale clubului au dat replica unor selecționate ale diviziilor B și C. În plus, jucătorii au fost supuși la centrul „23 August” unor examene avînd ca scop depistarea capacității de efort și a gradului de pregătire. În afara probelor de efort, jucătorii au fost supuși și unor teste psihice (de prof. N. Petrescu). Mindru, Matef, Georgescu și Măndoiu au obținut rezultate foarte bune.

După jocul de dîmînici, antrenamentele vor mai continua pînă la 17-18 decembrie, apoi vacanță pînă la 10 ianuarie (timp în care o serie de jucători vor face controale și tratamente medicale, iar alții vor continua, voluntar, pregătirile pentru a se preîntîmpla plusul de greutate). De la 10 ianuarie 1968 va începe perioada pregătitoare cu diferitele ei etape.

NICI O CLIPĂ DE RAGAZ PENTRU FARUL

— Ne continuăm activitatea fără întrerupere.

Acesta a fost răspunsul antrenorului Gil Mărdărescu. Constanțenii se mențin în antrenamente (reducînd numărul lor de la 5 la 3) și în joc, după ultima partidă de campionat, aceea cu Dinamo Bacău. Ce vor face de acum înainte? Sînt în tratative pentru un turneu în Orientul Apropiat (Liban, Siria etc.), care ar urma să aibă loc între 18 decembrie și 10 ianuarie; o scurtă întrerupere de 5 zile la înapoiere și apoi start în pregătirea propriu-zisă, pentru sezonul oficial de primăvară, cu antrenamente zilnice de durată mai

mică, dar de mare intensitate. În programul de jocuri pregătitoare sînt prevăzute și 3 întîlniri în Bulgaria, la începutul lunii februarie.

— Ce vei urmări în sezonul de primăvară?

— În primul rînd consolidarea jocului echipei din punct de vedere tactic, care — cum ați văzut — corespunde posibilităților lotului. În al doilea rînd, recuperarea lui Manciu, pentru că lipsa lui mă necăjește; nu am portar de rezervă și altul de valoare lui nu găsim — a încheiat antrenorul Farului.

PATRU ANTRENAMENTE PE SAPTAMINA LA CLUJ

Pe fotbaliștii clujeni, cele 15 puncte pe care le au în clasament i-au mobilizat și mai mult. Ei continuă pregătirile cu aceeași intensitate și durată. Au loc patru antrenamente săptămînal, care se vor efectua pînă cînd se va primi confirmarea unui turneu în străinătate. Pînă atunci, în afară de antrenamentele propriu-zise, clujenii vor susține și citeva jocuri amicale cu echipe de divizia B (Minerul Baia Mare, C.F.R. Cluj etc.).

După cum se vede, „Universitatea”, care a încheiat turul campionatului cu o remarcabilă... „acută” (victoria cu dinamoviștii bucureșteni, chiar în Capitală), cu o formație care a înglobat nu mai puțin de cinci jucători abia trecuți de vîrsta junioratului (Moldovan, Crețu, Lică, Coman și Florian) — vrea să-și păstreze „vecea” și forma.

LA TELEFON BONE...

Antrenorul echipei A.S.A. Tg. Mureș ne-a comunicat că jucătorii săi se vor afla în pregătire pînă la 15 decembrie, antrenamentele desfășurîndu-se în regim

obișnuit. Între 15 decembrie și 2 ianuarie urmează vacanță. Jucătorii accidentați (Rakși, Bartok, Bay,

(Continuare în pag. 8)

PĂRERILE LAUREATULUI '66

— Ce repede a trecut un an, ne spune blondul mijlociș piteștean. Ca ieri am auzit vestea că am fost desemnat drept cel mai bun fotbalist al anului 1966. Este adevărat că vestea mi-a parvenit cu o oarecare întârziere (explicabil, de altfel, căci mă aflam împreună cu echipa în Liban), dar bucuria n-a fost cu nimic mai puțin decât surpriză! Cu atât mai mult cu cât știrea a fost reluată de presa libaneză și siriană, ceea ce a contribuit pozitiv la cartea noastră de vizită. Alegerea revistei „Fotbal” m-a onorat în mod deosebit. Acest fapt m-a și ambiționat ca în cele două jocuri pe care le mai aveam de disputat să demonstrez, miilor de spectatori străini, valoarea reală a fotbalului nostru. Acest gând m-a însoțit apoi permanent.

Dar iată că am început să vorbesc prea mult despre mine și nu vreau să fiu iar criticat pentru individualism...

— Pentru că tot ai adus vorba de niște „vechi” carente, te rog să ne spui cum s-au „impăcat” ele cu prestigioasa calitate care ți-a marcat activitatea în anul ce se încheie?

— Deși mulți sînt înclinați să mă aprecieze drept un om care nu pune prea multe la inimă, vă rog să mă credeți că anul din 1967 nu mi-a dat prea multe momente de răgaz. Mă obseda permanent gândul că nu întotdeauna reușesc să dau în teren ceea ce așteaptă de la mine echipa, publicul și... Dobrin. De aceea comportarea mea a oscilat între inhibarea primelor luni și finalul sezonului unde, după părerea mea, a atins un nivel acceptabil.

Cred că am început să joc mai mult pentru echipă, mă interesează în principal, evoluția acesteia și mai puțin numerele mele personale. Voi fi însă întotdeauna sensibil la reacția publicului. Să nu-mi spunee că sînt departe de modestie pe teren, că vreau să ies în evidență, căci am răspunsul gata pregătit: jucătorii „modești”, de fapt cei care știu fotbal puțin, n-au ce căuta în divizia națională A!

Vreau însă ca tehnica personală să strălucească într-o echipă campioană. Deci, F. C. Argeș...

— Ce-ți mai dorești pentru noul an?

— Flăcăul meu de o lună (să nu uit să vă arăt pozele!) să facă cunoștință cu mingea și să n-o mai uite niciodată; fratele meu, Mircea (mulți spun că-mi seamănă leit) ajuns titular în echipa de juniori la F. C. Argeș, să învețe cum trebuie să trăiască frumos, ca om și fotbalist. Iar mie să mi se deacearnă, în sfîrșit, titlul de maestru al sportului căci am 14 meciuri în echipa națională.

Și aș mai vrea ca acest final trist, de jucător accidentat, datorită căruia nu pot încheia acest an cu tricoul tricolor, să rămîină o amintire singulară...

— Și acum, te rog să-mi spui, ca deținător încă al titlului de „cel mai bun” pe cine recomanzi pentru Trofeul '67 al revistei noastre?

— Mă gîndesc că aci se potrivește foarte bine proverbul: „mulți chemați, puțin aleși”... Adăugîndu-se

pentru mine și handicapul, obiectiv, de a nu putea vedea contrații decât maximum de două ori într-un campionat, vă rog să-mi promiteți să renunț la calitatea de „alegător”, păstrînd-o însă intactă pe cea de concurent la trofeul revistei dv....

— Constat, încă o dată, că pozezi bine arta... driblingului!

Paul SLAVESCU

CICLISTUL ȘI ÎNOTĂTORUL FRĂȚILĂ

Cu toată vremea rece, pe aleile din parcul sportiv „Dinamo” poate fi văzut zilnic un băiat în trening mergînd pe bicicletă. Vreau ciclist dinamovist antrenîndu-se cu sirg? Nu. E atacantul central Frățilă, care — cum se știe — a suferit mai de mult un accident. Am profitat de o întîlnire neașteptată în timpul unei inderlecniciri inedite, pentru a ne interesa de starea lui de sănătate

— Cum îți merge... piciorul?

— Foarte bine. Am făcut de curînd ultima radiografie și medicul m-a încredințat că formarea calusului a decurs în cele mai bune condițiuni. Dacă mușchiul n-ar fi atrofiat, zău că nu m-aș da înapoi de la o „miuță”. Pentru refacerea mușchiului mi s-a recomandat cît mai multă plîmbare cu bicicleta. Zilnic rulez, pedaliînd mai mult cu piciorul stîng, cel cu... pricina. Aceste așa-zise antrenamente le combin cu baie și masaj, ceea ce contribuie pozitiv la reeducarea mușchiului și la vindecarea artrozei de la gleznă, pe care încă nu o pot mișca cum trebuie.

— Cam cîți kilometri parcurgi zilnic pe bicicletă?

— Fără să exagerez, cred că cel puțin zece. Gîndîți-vă că în afară de plîmbarea din incinta parcului Dinamo, plec apoi, tot pe bicicletă, la bazinul Floreasca unde am ora de natație „stil crawl”; după aceea mă îndrept spre dispensarul pentru sportivi unde urmează ora de cultură fizică medicală: bicicletă ergometrică, diverse mișcări ale piciorului încărcat cu saci cu nisip, diverse exerciții de gimnastică etc. Cum vedeți, un complex proces de instruire a gambei.

— Pînă cînd vei urma acest program de pregătire specială?

— Pînă la începutul lunii ianuarie cînd împreună cu alți colegi de echipă care au diverse traumatisme, vom urma un tratament minuțios într-o stațiune balneo-climaterică pe care ne-o va recomanda medicul. Odată încheiată și această perioadă, ne vom alătura celorlalți jucători și ne vom încadra în programul de pregătire al echipei, în vederea returnării campionatului. Vă rog să notați. Îmi voi face reintrarea odată cu primele jocuri din retur.

Ca și înainte, dar mai ales după ce și-a fracturat piciorul, Titl Frățilă, n-a fost niciodată singur. Familia, colegii de echipă, cu toții l-au îngrijit și l-au încurajat. Printre aceștia se află și bunul său prieten din copilărie, Victor Santa, cu care Titl a jucat la copii și juniori la echipa „Recolta” din cartier și care este zilnic alături de el. El însoțește peste tot

și la nevoie devine chiar și portar atunci cînd Frățilă atras de minge, se duce pe stadion și-și încearcă piciorul executînd cîteva penaltiuri.

Ne bucură că Frățilă este aproape restabil. Să sperăm că la primăvară își va relua locul în linia de atac a dinamoviștilor, unde absența lui s-a făcut din plin simțită în turul acestui campionat.

Gheorghe NERTEA

Iată-l pe Titl executînd un penalti

ÎN AȘTEPTAREA RESTANTELOR...

(Urmare din pag. 5)

Toth, Balasz, Lungu) vor fi „clienții” medicilor.

Lotul reunit va reîncepe pregătirile la 2 ianuarie, reintrarea în formă a echipei făcîndu-se, probabil, cu ocazia unui turneu al

echipei mureșene peste hotare (în proiect: Izrael).

În jurul lui 25 ianuarie, după întoarcere, A.S.A. Tg. Mureș va susține primele partide „de rodaj”, definitivîndu-se „11”-le de bază în vederea sezonului de primăvară.

PROGRAM AMANUNȚIT LA U.T.A.

Activitatea pe 1967 va fi încheiată la U.T.A. vineri 15 decembrie, iar pregătirile pentru sezonul viitor vor începe la 3 ianuarie.

După terminarea jocurilor din campionat, U.T.A. și-a continuat activitatea prin antrenamente individualizate și prin susținerea unor jocuri amicale care au avut ca scop rodarea unor fotbaliști tineri, ca Bodea, Sima, Gavrilă, promovai de la juniorii echipei, a unor fotbaliști (Moș, Dumide) care au jucat mai puțin în acest campionat, sau a juniorului Gh. Robert, fost la Minerul Bihor, dar originar din Arad.

Lotul echipei, împărțit în două formații — denumite — ad-hoc „A” (cel de bază) și „Olimpic” (jucătorii mai tineri) — au susținut partide amicale cu C.F.R. Arad și Vagonul (la 29 și 30 noiembrie, 1, 3 și 5 decembrie). Alte meciuri în program cu: Politehnica Timișoara (7 decembrie) și Minerul Baia Mare (10 decembrie, la Baia Mare).

Jucătorii Lerețer, Bacoș, Mețcaș, Pop și Chivu, avînd un grad de uzură mai mare, vor fi trimiși în diferite stațiuni balneo-climaterice pentru refacerea organismului, în timp ce Petescu și Țirlea, accidentați, vor fi supuși unor intervenții chirurgicale.

De pe acum a fost hotărît și programul meciurilor amicale din a doua jumătate a perioadei pregătitoare: cu Vagonul Arad, C.F.R. Timișoara și „U” Cluj. Tot pentru acea perioadă se duc tratative pentru organizarea unui turneu de cîteva jocuri în Iugoslavia.

STEAGUL ROȘU PROMITE UN NOU „TUR DE FORȚĂ”

Mare... minune și această telefonie automată interurbană: în cîteva secunde, la celălalt capăt al firului ne-a răspuns antrenorul Steagului roșu, Silviu Ploșteanu:

— Vă rugăm să ne spuneți ce fac jucătorii dv.?

— La 4 decembrie am avut o ședință de analiză și, totodată, de stabilire a viitorului program de lucru, după care a început și vacanța. De fapt, aceasta este mai mult o perioadă de refacere și de tratamente, și numai pentru cîteva dintre jucători, cum sînt Jenei, Pescaru, Campo, Györfi, Alecu, Ivăncescu; toți ceilalți, laolaltă cu tinerii pe care i-am promov

vat sau avem de gînd să-l promovăm în echipă, continuăm pregătirile. Ba chiar în ceea ce-l privește pe Todirașcu, Șerbănoiu, Olteanu (juniori crescuți de Hidișan), Ion Vasile, Florescu și Ciutac, ele se vor intensifica pentru că în această iarnă vrem să le corectăm deficiențele, în vederea returnării. Normal, nici antrenorii nu vor avea vacanță. La 6 ianuarie am stabilit reluarea antrenamentelor cu întregul lot.

— Ce promiteți pentru retur?

— Vreau doar să reamintesc că în a doua jumătate a campionatului trecut echipa brașoveană a realizat un „tur de forță”...

DINAMOVIȘTII BUCUREȘTENI AU INTRAT ÎN VACANȚA

După cum ne-a spus antrenorul Traian Ionescu, jucătorii dinamoviști, sînt în vacanță începînd de la 2 decembrie pînă la 3 ianuarie. Totuși în această perioadă, jucătorii nu-și pun ghetele în cui, ci sînt îndrumați să efectueze antrenamente pe baza unor planuri individuale.

Pe lângă menținerea pregătirii fizice și a marilor funcțiuni (circulație, respirație), vor avea loc și explorări funcționale la Institutul de expertiză a capacității de muncă, cu care prilej colectivul format din dr. Voiculescu, dr. Cristea și Tr. Ionescu, aflat la a treia etapă în efectuarea acestui control, vor putea trage concluzii asupra capacității de efort a jucătorilor dinamoviști.

Începînd de la 8 ianuarie, echipa bucureșteană se va deplasa, în concediu, la Calimănești. Și de această dată referitor la acest subiect, antrenorul Traian Ionescu ne-a vorbit despre răspunderea jucătorului în ceea ce privește calitatea jocului. De asemenea, el ne-a mai informat că înaintea începerii campionatului se va perfecta, probabil, un turneu în străinătate.

ULTIMELE REZULTATE DIN DIVIZIA C

SERIA EST

Șoimii Buzău — Ancora Galați 3-1 (2-0), Gloria Birlad — Oțelul Galați 3-0 (0-0), Textila Buhuși — Medicina Iași 2-0 (1-0).

1. GLORIA BIRLAD	13	10	1	2	25-6	21
2. Ancora Galați	13	8	1	4	23-15	17
3. Medicina Iași	13	7	2	4	24-16	16
4. Textila Buhuși	13	6	2	5	17-14	14
5. Oțelul Galați	13	6	2	5	15-13	14
6. Gloria C.F.R. Galați	13	7	0	6	19-14	14
7. Metalul Buzău	13	5	3	5	13-12	13
8. Foresta Fălticeni	13	5	2	5	16-17	13
9. Minobrad Vatra Dornei	13	6	1	6	15-16	13
10. Unirea Focșani	13	5	2	6	17-15	12
11. Petrolul Moinești	13	5	2	6	17-18	12
12. Șoimii Buzău	12	5	2	6	21-23	12
13. Ș.U.T. Galați	13	2	4	7	11-27	8
14. Metalul Rădăuți	13	0	3	10	6-29	3

SERIA SUD

S.N. Ottenița — Stuful Tulcea 1-0 (0-0), Chimia Tr. Măgurele — Viitorul Fieni 2-1 (1-0), I.M.U. Medgidia — Progresul Braila 3-1 (2-1), Metalul Tîrgoviște — Oțelul Sf. Gheorghe 2-1 (0-0), T.U.G. București — Electrica Constanța 1-1 (0-1).

1. DUNAREA GIURGIU	13	10	1	2	28-12	21
2. Metalul Tîrgoviște	13	8	2	3	28-12	18
3. Flacăra roșie București	13	7	2	4	20-8	16
4. Rapid Ploeni	13	7	2	4	28-19	16
5. Progresul Braila	13	6	2	4	18-11	15
6. Chimia Turnu Măgurele	13	5	3	5	17-13	15
7. Electrica Constanța	13	6	1	6	16-17	13
8. Stuful Tulcea	13	6	0	7	16-19	12
9. T.U.G. București	13	3	5	5	14-14	11
10. S.N. Ottenița	13	4	3	6	15-20	11
11. I.M.U. Medgidia	13	3	4	6	10-14	10
12. Oțelul Sfîntul Gheorghe	13	3	3	7	15-21	9
13. Rapid C.F. București	13	3	3	7	13-29	9
14. Viitorul Fieni	13	2	2	8	8-27	6

SERIA VEST

Progresul Corabia — Chimia Făgăraș 1-0 (1-0), Victoria Tg. Jiu — U.M. Timișoara 1-0 (1-0).

1. METALUL TURNU SEVERTIN	13	7	3	3	25-14	17
2. Chimia Făgăraș	13	7	3	2	27-18	17
3. Electroputere Craiova	13	7	2	4	23-11	16
4. Victoria Călan	13	6	3	4	22-17	15
5. Minerul Anina	13	6	3	4	17-17	15
6. A.S.A. Sibiu	13	5	4	4	25-13	14
7. Mureșul Deva	13	5	3	5	30-18	13
8. Tractorul Brașov	13	5	3	5	19-20	13
9. U.M. Timișoara	13	5	2	6	20-38	12
10. Progresul Strehala	13	5	2	6	17-23	12
11. Victoria Tîrgu Jiu	13	5	2	6	19-29	12
12. Minerul Lupeni	13	4	3	6	17-25	11
13. C.F.R. Caransebeș	13	3	3	7	19-34	9
14. Progresul Corabia	13	2	2	8	13-31	6

Fază din mult discutata și disputata partidă Elveția—Italia

JOSE PIZZUTI, „OMUL ZILEI“ ÎN ARGENTINA

Juan Jose Pizzuti, antrenorul lui Racing Buenos Aires, este omul zilei în Argentina, după victoria echipei sale în finala intercontinentală. Prin cucerirea titlului mondial pe echipe neoficial, el a dat Argentinei prima victorie de importanță mondială în fotbal.

Activitatea lui Pizzuti la Racing este socotită în Argentina ca fiind de domeniul miracolului. El funcționează la această echipă de la 16 septembrie 1965, după ce mai înainte fusese directorul tehnic al clubului Chacarita Juniors. José Pizzuti are

la activul său o bună carieră de jucător; el a activat în decursul anilor în cadrul celor mai mari echipe argentinieni, printre care și Racing Buenos Aires, al cărui antrenor este în prezent. Marele său merit constă în faptul că la venirea lui la acest club a găsit o echipă într-o situație foarte critică, ocupând ultimul loc în clasament, și de a fi reușit ca numai după un an s-o ducă la titlul național și apoi la cel mondial neoficial. De aceea se consideră că el este autorul unei neașteptate revoluții în fotbalul argentinian, su-

porterii lui Racing considerând această echipă ca fiind în exclusivitate opera lui Pizzuti.

Acesta este un om simplu, dintr-o bucată, de o onestitate dusă până la exces. Știe să însuflească jucătorii săi încrederea de care au nevoie și pentru aceasta li se adresează în modul și pe tonul cel mai politic posibil. El este legat de Racing până la sfârșitul acestui an, dar după însuși declarațiile sale, cu greu va mai rămâne la conducerea acestei echipe. Oferte îi vin de peste tot: din Argentina, Brazilia, S.U.A., Spania etc.,

ANGLIA SAU SCOȚIA? R.F.G. SAU IUGOSLAVIA?

Din cele 90 de meciuri prevăzute de grupele preliminare ale campionatului Europei, până în prezent s-au consumat 83 și au fost înregistrate 267 de goluri (în medie 3,2 de joc).

Cum se prezintă situația la ora actuală?

1. PATRU ȚĂRI AU OBTINUT CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ: Spania (gr. I), Bulgaria (gr. II), U.R.S.S. (gr. III) și Ungaria (gr. V). În grupa Bulgariei mai este de jucat un meci, dar indiferent de rezultatul acestuia, echipa vecinilor noștri nu mai poate pierde primul loc: are 9 puncte, iar Portugalia poate totaliza doar 7. Spania, eliminată din competiție înainte de meciul Cehoslovacia — Irlanda, s-a trezit calificată peste noapte pentru „sferturile de finală”, în urma uluitoarei surprize furnizate de echipa irlandeză. Iășin, faimosul portar sovietic, oaspe al clubului din Ostrava, a comentat astfel rezultatul meciului (2—1 pentru oaspeți), pe care l-a urmărit la televizor: „O adevărată tragedie. exact cum a trăit și Dinamo Kiev în fața lui Gornik Zabrze. Greșelile unei apă-

● **Încă o echipă, a patra, calificată pentru „sferturi”:** Bulgaria
● **Un „ultim meci” diferit pentru R.F.G., Italia și Franța** ● **Pentru campioana mondială, calificarea depinde de... Glasgow**

rări descoperite nu iartă și costă scump.” Și, într-adevăr, două greșeli de apărare, după cum subliniază presa cehoslovacă, au anulat o muncă de doi ani...

2. DOUĂ ECHIBE SINT CA ȘI CALIFICATE: Italia (gr. VI) și Franța (gr. VII). „Squadra azzurra” mai are un singur joc, cu Elveția, pe teren propriu și este de presupus că va obține măcar un meci nul, dacă nu chiar victoria, pentru a-și asigura calificarea. În schimb, elvețienii — ca să treacă pe primul loc — trebuie să câștige neapărat ultimele două întâlniri și, în plus, ajungând la egalitate de puncte cu Italia, să realizeze și un golaveraj superior. Ceea ce credem că este o performanță greu de obținut. Cit despre Franța, aceasta are de jucat, acasă, cu Luxemburg. Deci...

3. ÎN DOUĂ GRUPE, LUPTA CONTINUA. În grupa a IV-a, echipa R.F.G. a Germaniei continuă „duelul indirect” cu Iugoslavia, pe care speră să-l câștige la Tirana, în ultimul joc al grupei. Va fi însă o victorie a golaverajului, pentru că cele două echipe se vor afla egale la puncte... Altă bătălie, de data aceasta directă și mult mai pasionantă, se anunță în grupa a VIII-a, britanică. Aici, conduce în prezent Anglia cu 8 p, urmată de Scoția cu 7, dar ultima partidă... Scoția—Anglia se va disputa la Glasgow! Vă închipuiți ce meci în perspectivă. Campionii mondiali au însă două șanse: se pot califica și cu victorie, dar și cu un „nul”. Vor reuși să-l realizeze? Iată întrebarea.

Iată și programul ultimelor 7 partide din grupe: Portugalia — Bulgaria (la Lisabona) și Albania — R.F.G. (la Tirana) la 17 decembrie; Italia — Elveția (la Cagliari) și Franța — Luxemburg (orașul nedesemnat) la 23 decembrie; Cipru — Elveția (Nicosia) la 17 februarie 1968; Scoția — Anglia (Glasgow) la 24 februarie și Țara Galilor — Irlanda de Nord (Cardiff) la 28 februarie.

F.I.F.A. RECOMANDĂ

F.I.F.A. a hotărât să recomande tuturor echipelor participante la turneul olimpic de la Ciudad de Mexico să seosească în acest oraș cu puțin patru săptămâni înaintea începerii marii competiții. Aceasta pentru ca acclimatizarea cu altitudinea la care este situat orașul să se facă în cele mai bune condiții.

● Recent, prezidiul federației unoloane a acordat înaltul titlu de macstru emerit al sportului, următorilor jucători: *Kavazavili, Strelțov* (ambii de la Torpedo Moscova) și *Malafeev* (Dinamo Minsk).

● De curând, în campionatul R.F. a Germaniei, fundașul internațional *Hötges*, a fost autorul unei performanțe puțin comune: el a marcat trei goluri într-un singur meci — două din loviturile de la 11 m și unul... în proprie poartă.

● În urma gravelor incidente petrecute la meciul Livorno — Monza din cadrul divizei secundă a campionatului italian, terenul primei echipe a fost suspendat pe șase etape, astfel că ea va reapeare în fața propriilor spectatori abia în luna martie a anului viitor. Atenție, pronosticuri!

● La refuzul federației engleze, campionatul mondial universitar de fotbal, care urma să aibă loc la Londra, în august 1968, va fi găzduit de o altă țară, care urmează a fi desemnată.

● St. Etienne a achiziționat un tânăr atacant originar din republica Mali, pe nume *Keita*, considerat cel mai bun jucător din Africa. El a debutat senzațional.

● Cu meciul jucat împotriva Irlandei, cunoscutul fundaș central *Popluhar* a totalizat 61 de selecționări în reprezentativa Cehoslovaciei. Cum aceasta a pierdut surprinzător meciul și cum golul victoriei oaspeților a fost urmarca unei flagrante greșeli a lui *Popluhar*, se pare că aceasta a fost ultima lui selecționare în echipa națională.

● După returnul întîlnirii cu A.C. Milan, din cadrul „Cupel cupelor”, echipa maghiară *Vasas Győr* va întreprinde un lung turneu în Brazilia, Argentina, Uruguay etc.

● Returnul întîlnirii Real Madrid — Ilvdovre Copenhaga a constituit, pentru spanioli, cel de-al 83-lea meci disputat de el în „Cupa campionilor europeni”, iar pentru *Gento*, al 79-lea. Două recorduri greu de egalat.

● Față de numeroasele cazuri de doping constatate la meciurile din campionatul Venezuelei, federația din această țară a hotărât introducerea controlului antidoping începând cu anul viitor.

● Alți doi cunoscuți jucători englezi pedepsiti: *Johnny Haynes* de la Fulham, fostul căpitan al reprezentativei, a primit o amendă de 25 de lire sterline și o ultimă severă muștrare ca și *John Fitzpatrick*, de la Manchester United, suspendat 14 zile și amendat tot cu 25 de lire.

● Fixată inițial la Praga, trageră la sorți a sferturilor de finală ale „Cupel campionilor europeni” nu

IDIE ICI, IDIE COLO

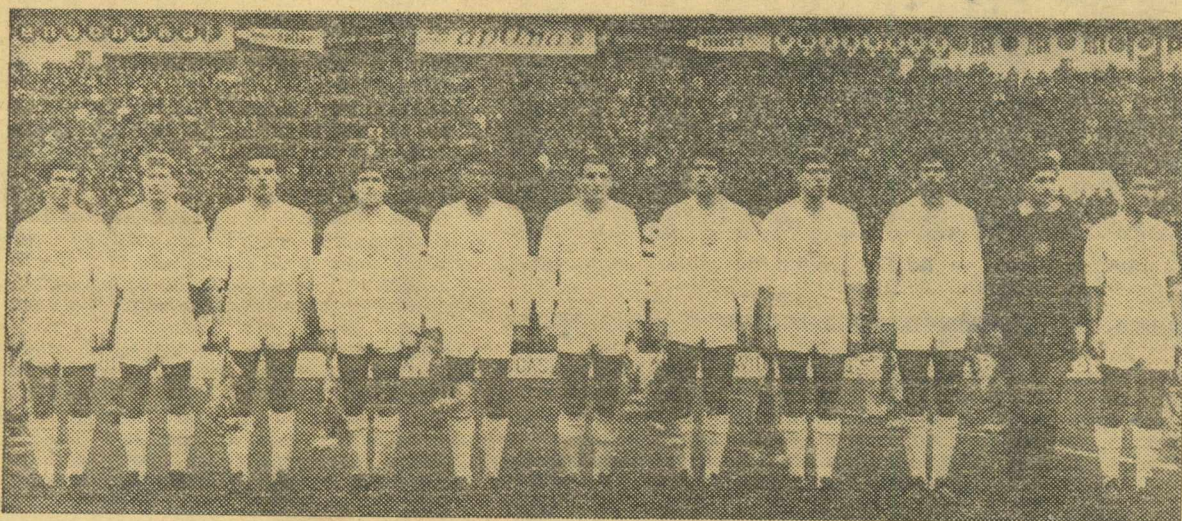
va mai avea loc în acest oraș, ci la Zürich, în ziua de 18 decembrie.

● Istvan Zsolt, arbitru maghiar de renume mondial (a condus la trei campionate mondiale și la două Olimpiade), este regizorul teatrului național din Budapesta și vorbește, la perfecție, cinci limbi străine. Meciul Elveția — Italia, disputat recent la Berna, a constituit pentru el cea de-a 50-a partidă interțări pe care a condus-o.

MARATONISTUL FOTBALULUI

În momentul loviturii de începere a tuturor meciurilor atractive din Elveția, apare pe teren un personaj foarte curios. În vîrstă de peste 50 de ani, dar proaspăt ca un flăcău, cel pe care spectatorii l-au poreclit „*Ponpon*” Müller, mărșăluitor neobosit, parcurge pe jos între 50 și 150 km pentru a veni să încurajeze echipa din Neuchâtel sau echipa națională. Automobilistul îl depășește pe drumul pe care el pășește de dimineață în pas vioi, între Neuchâtel și Berna sau Sion.

„*Ponpon*” mai are însă o „indeletnicire”: strînge bani pentru infirmii. La Yverdon, de pildă, și a colectat 473 franci elvețieni pe care le-a vărsat integral operelor de binefacere. Sosirea pe stadion se asemănă întotdeauna cu aceea a invingătorului unui maraton. Gurile rele susțin că el face asta pentru a intra în meci... gratis... A crede asta înseamnă a înțelege greșit pe acest original generos...

Iată unsprezecele bulgar care a întrecut reprezentativa Portugaliei la Sofia și a obținut calificarea în turneul final al Campionatului european.

PRAFUL VRĂJIT

În cursul unui meci disputat în Dahomey, la care a asistat și președintele statului, s-a iscat o încăierare care a cuprins pe toți jucătorii prezenți pe teren. Motivul? Echipa oaspete, care era în acel moment condusă pe tabela de marcaj, a constatat, cu stupeoare, că organizatorul imprevizibil, pe terenul de joc, un... praf vrăjit care, chipurile, ar face ca echipele vizitatoare să piardă meciul. Cu greu a fost restabilită ordinea, dar după aceea s-a hotărât ca timp de două luni să nu se mai dispute nici un meci de fotbal.

MAI SOLICITAT DECIT UN JUCĂTOR DE RENUME!

Helenio Herrera, căruia, după cum se știe, i se mai spune „magul” pentru faptul că are obiceiul de a face dese previziuni (care, în treacănt fie spus, nu se adevăresc mai niciodată) are, în lumea fotbalului un serios rival în persoana unui mag veritabil care... funcționează pe lângă clubul brazilian Nautico din Recife. Aflat de multă vreme în divergență cu conducătorii clubului, acesta și-a dat, recent, demisia și de atunci numeroase echipe de renume din țara sa îi fac tot felul de oferte, care mai de care mai ispititoare.

CULESE DIN CAMPIONATE

Nr. 1 CEHOSLOVAC: GELETA

Prima parte a campionatului cehoslovac s-a încheiat, consfințind succesul echipei *Jednota Trenncin*, campioană de toamnă, cu 18 puncte față de cele 16 realizate de Spartak Trnava, Slovan și Inter Bratislava.

Evenimentul a fost precedat de o festivitate interesantă (dar umbrită destul de mult de eșecul echipei naționale în fața Irlandei). Este vorba de închiderea oficială a sezonului, cu care prilej a fost desemnat cel mai bun jucător al anului în persoana mijlocașului *Geleta* de la Dukla Praga. *Geleta* a primit prețiosul trofeu din mâinile „mondialului” *Hurst*, invitat special la Praga pentru această festivitate.

„REVOLUȚIA” LUI H.H.

Pentru jocul cu Ferrara, antrenorul H.H. a recurs la câteva măsuri pe care cercurile fotbalistice din Italia le-au apreciat ca revo-

luționare. În primul rând, *Helenio Herrera* l-a lăsat pe tușă pe faimosul *Corso* — marea vedetă cu ritm lent ca de vals. În al doilea, H.H. a promovat un tânăr de 20 ani, *Monaldi*, pe postul, foarte dificil, de „libero”. În fine, el l-a reintrodus pe danezul *Nielsen*, care a fost unul din cei mai buni jucători de pe teren. Inter a marcat o remarcabilă revenire, dar multă lume se întreabă cit va ține.

BILANȚ MAGHIAR

● Campionatul pe 1967 a oferit o serie de întîlniri din cele mai reușite din ultimii ani.

● La cele 240 de jocuri au asistat 2 700 000 spectatori, record în istoria celor 65 de campionate.

● Eficacitatea a fost sporită: 774 goluri, adică o medie de 48 de echipă față de 38, în campionatul trecut. Golgeter: Dunai, cu

36 goluri față de cele 28 ale lui Albert.

● A fost ameliorată și vîrstă medie pe echipe: de la 27 (în 1966) la 24 ani.

● Și un fenomen negativ: numărul ridicat de jucători eliminați. Printre cei 31 de vinovați se numără „nume” ca Albert, Farkas și Varga.

TRISTĂ SĂPTĂMINĂ PENTRU OLIMPIAKOS

Campioana Greciei, *Olimpiakos Pireu*, a trăit o săptămînă din cele mai sumbre: trei meciuri, trei înfrîngeri și a ajuns pe locul 3 în clasament. 0—2 cu Vizas, 0—1 cu Panathinaikos și din nou 0—1 cu PAOK Salonic (chiar pe terenul său), deci nici un gol și nici un punct! Vechiul său rival, Panathinaikos, i-a luat locul în fruntea tablei de clasificare.

UNIFICARE ÎN IRLANDA

Între federațiile de specialitate din Irlanda și Irlanda de Nord a intervenit un prim acord privind unificarea fotbalului. La sfîrșitul sezonului, primele patru clasate în campionatele actuale respective (la care participă cite 12 echipe) se vor întîlni într-o nouă competiție.

4 GOLURI ÎN 5 MINUTE !...

În meciul F. C. Zagreb — Vardar Skoplje, din etapa a XIII-a a campionatului iugoslav, s-a petrecut un fapt foarte interesant din punct de vedere al scorului (3—1 pentru Zagreb): el a fost fixat în numai 5 minute! Două din ele, cele înscrise de *Meckarov*, au fost realizate într-un singur minut!... Un adevărat record de rapiditate...

De notat, de asemenea, că ultimele 6 goluri înscrise de Steaua Roșie se datorează aceluiași jucător: *Djaici*.

După ce joacă în echipa din orașul Bark-
ing, apoi în diverse selecționale districtuale
de juniori, Bobby Moore este luat de clubul
West Ham unde se antrenează sub conducerea
lui Malcolm Allison.

Ca junior al acestui club face parte de mai
multe ori din echipa Angliei la turneele
U.E.F.A. În anul 1958 este promovat în prima
echipă a clubului.

Moore povestește apoi despre debutul în
prima reprezentativă a Angliei și despre alte
întâlniri internaționale. Apoi, el s-a ocupat
de turneul de la New York ediția 1963 și de apa-
riția lui Alf Ramsey la conducerea echipei
Angliei, precum și despre memorabilul meci An-
glia - Restul lumii, desfășurat pe Wembley cu
ocazia împărțirii a o sută de ani de la înfiin-
țarea Federației engleze de fotbal. Curînd el
pleacă la Rio de Janeiro pentru a participa la
„Mica cupă mondială”, alături de echipele Bra-
ziliiei, Argentinei și Portugaliei. Aci Moore are
sarcina să-l marcheze pe Pelé, acesta lăsîndu-
l o frumoasă impresie. Brazilia a învins cu 5-1.
Revenind la activitatea internă, Moore a po-
vestit cum a ajuns West Ham în finala Cupei.
Am aflat apoi despre o întâmplare mai puțin
fericită din viața lui Moore: primele simptome
ale unei boli ce va necesita o intervenție chi-
rurgicală.

După ce relatează despre o serie de meciuri
ale naționalele engleze și ale lui West Ham
(printre care și turneul de la New York),
Moore prezintă o serie de observații asupra
fotbalului, atât ca activitate internă cât și in-
ternațională.

De cînd există fotbal, există și acest
mare adevăr că ochiul spectatorului este
furat de înaintare. Înaintașii se bucură de
titlurile mari din ziare, pentru ei se plă-
tesc cele mai mari sume de transfer. Dar
cum nimic nu este etern, s-au produs
schimbări și aici. Fiecare jucător va
spune că jocul de fotbal devine din ce în
ce mai științific și că necesitățile de azi se
cheamă: unsprezece jucători care știu să
gîndească, la același nivel de cunoștințe fot-
balistice.

Pentru mine este interesant și plin de
învățăminte un joc de antrenament, o miu-
șă, cum se spune, din două mini-echipe
de cinci, una alcătuită din cinci apărători,
alta din cinci atacați. Echipa de apăra-
tori va câștiga întotdeauna, deoarece știu
să se organizeze în propria lor jumătate
de teren, ceea ce le dă o puternică bază
de plecare pentru atac.

Pe de altă parte, înaintașii nu știu să se
aprovizioneze singuri cu mingi și încercînd
să speculeze pe cît posibil orice șanse de
gol, ei vor fi în permanență surprinși și
depășiți de contraatac. West Ham este o
echipă care joacă pe contraatac. Eu, ca
măturător, trebuie doar să opresc posibili-
tățile de înaintare ale adversarului, ceea
ce este cam jumătate din treabă; în rest
nu trebuie decît să retrimiți la ai mei min-
gile culesc de la adversar și în asta constă
toată greutatea.

Ideea jocului la contraatac ascunde pre-
meditarea de a aduce echipa adversă atât
de mult în atac, încît să lase spații mari
în spatele propriei apărări. În aparență,
una din părți este mereu în atac, exerci-
tînd presiunea cea mare, pe cînd cealaltă
parte se cheamă că a fost „norocoasă” dacă
a reușit să marcheze un gol. Astfel juca
Arsenal pe timpul W.M.-ului, cu mult timp
înainte decît de inventarea lui 4-2-4 sau
a altor tactici. Ei își făcuseră la un mo-
ment dat o adevărată faimă din arta de a
ieși fulgerător din apărare.

Eu acord o mai mare importanță teh-
nicii individuale, dar nu omit niciodată
gîndirea tactică. Mă gîndesc acum la taci-
ca echipelor noastre în jocul împotriva lui
Leeds United. În centrul atacant, Peacock,
și centrul half, Jackie Charlton, ei aveau
doi jucători înalți, periculoși, prezentînd o
dublă amenințare în preajma porții, căci
amîndoi sînt capabili să țighească din apă-
rarea direct în atac și să marcheze. Cu nu-
mai cîțiva ani în urmă, orice apărare ar fi
făcut față unei asemenea amenințări, pu-
nînd doi apărători să-i marcheze cu stră-
gnicie, probabil fără efect.

Sînt mult prea buni la mingile înalte
pentru ca noi să avem vre-o șansă să-i
depășim în jocul la cap, nu spuse Ron
Greenwood. Ceea ce trebuie însă să facem
este să le tăiem aprovizionarea, astfel ca
să nu mai poată juca aceste mingi înalte.

Schema noastră tactică era cam urmă-
toarea: în loc de a trimite oamenii în plus
pe centru, lucru ce ar fi semănat cu o
ceată de pitici încercînd să învingă (prin
număr) niște uriași, noi am elaborat o aco-
perire pe aripi în sensul că oricînd un ju-
cător de la Leeds ar fi fost în situația de
a primi o minge în diagonală, noi să avem
pe cineva în apropiere care să împiedice
preluarea mingii.

Disciplina

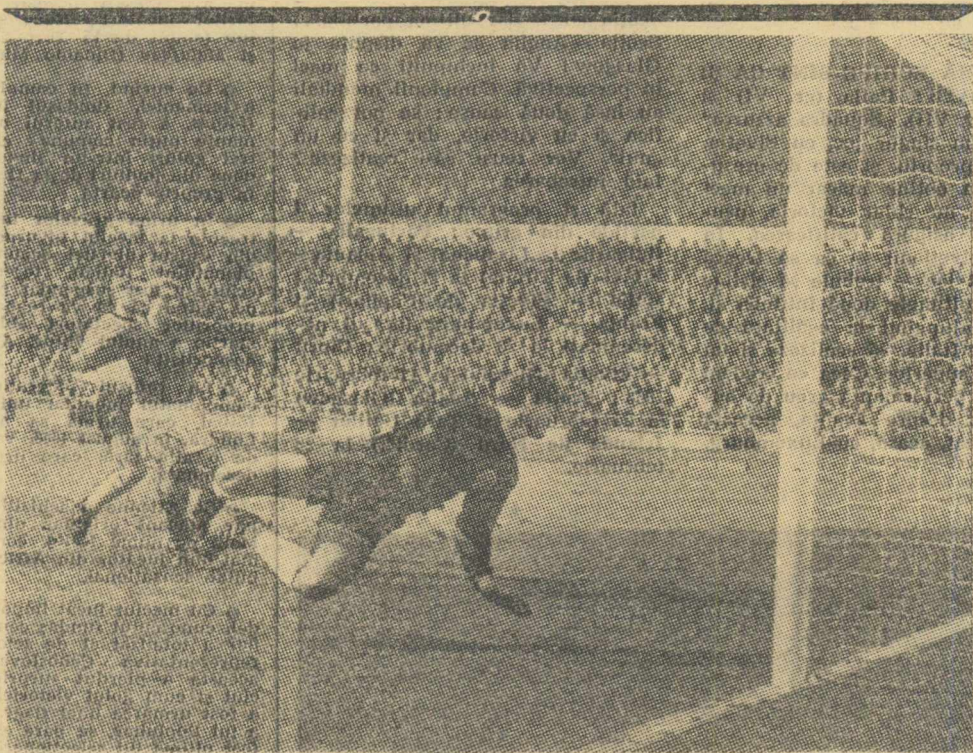
Fotbaliștilor nu le mai place să fie tra-
tați ca elevi de școală, nici de cluburile
lor nici de alții. Am auzit povestindu-se
de către unii foști jucători că în cadrul
unui turneu pe continent, doi jucători din
prima divize au fost trimiși acasă, deoare-
ce întîrziaseră cu 35 minute la hotel, față
de ora fixată de antrenor. Un alt jucător
în schimb, a fost considerat disciplinat, cu
toate că părăsise sala de spectacol unde
era cu echipa, cu o jumătate de oră înainte
de terminarea piesei, dar se dusese la ho-
tel ca să bea un ceai. Am amintit în mod
intenționat două aberații disciplinare. Au
existat întotdeauna oameni care cădeau în

diferite extreme. Un lucru e limpede: in-
teligența unui jucător trebuie să fie direct
proporțională cu disciplina lui.

Doar că un antrenor știe că timpurile
s-au schimbat și că un om care cîștigă re-
lativ bine, căsătorit, familist, cu casă și
mașină, trebuie să aibă atîta minte pentru
a-și da seama că viitorul lui e în propriile
sule mîini. Iată ce mi-a spus în legătură cu
asta unul din marii noștri internaționali:

— Fîind în atenția publicului, vei găsi
întotdeauna pe cineva care să vrea să te
învină, să te cheme la reuniuni ș.a.m.d. Și
mie îmi place să petrec și să mai beau
cîte un pahar, că nu fac excepție printre
oameni. Sînt convins că atîta timp cît sînt
încă tînăr, aș face față acestui ritm in-
drăcit și aș continua să joc bine poate
încă cinci ani de acum încolo. Dar mă
gîndesc la ce efecte ar avea această viață
atunci cînd o să ajung la vreo 30 de ani!
Eu zic că fiecare an pe care-l petreci în
fotbal atunci cînd ai depășit vîrsta de 32,
este ca un fel de primă pe care ți-o acorzi
singur, avînd grijă de tine în tăcere. A-
vînd grijă de mine acum, înseamnă să mai
adaug cîțiva ani la sfîrșitul carierei mele
de fotbalist. N-aș fi oare iresponsabil da-
că m-aș apuca de ceea ce unii numesc... o
viață intensă?”

La care se mai adaugă și reputația! În
fotbal fiecare cunoaște pe fiecare. Un con-
ducător de echipă care e pe punctul de a
cheltui o mică avere pentru un jucător, nu

Al treilea gol al echipei Angliei, în finala cu R.F.G., acordat de arbitru, după con-
sultarea arbitrilor de linie

este interesat numai de ceea ce va face
acesta pe teren. El investește mii și mii.
Dacă nu va cunoaște prea bine viața par-
ticulară a jucătorului în chestiune, se va
adresa precis unui alt antrenor prieten
pentru a afla amănunte.

— Mare jucător, îi va spune prietenul.
Dar dacă nu-l ții bine în friu e capabil de
tot felul de năzdrăvănii.

Antrenorul se va gîndi foarte bine și cu
simț de răspundere înainte de a-și risca
reputația, sfătuirînd conducerea clubului să
cheltuiască șaptezeci sau optzeci de mii de
lire pentru un jucător care ulterior să se
dovedească a fi un „element rău”.

Jucătorul trebuie, de asemenea, să fie
foarte atent în legătură cu tot ceea ce se
cheamă „zvonuri” sau „mahalagisme”. Se
mai întîmplă ca un jucător să fie văzut
într-un local bînd o bere și ulterior se
spune că a făcut o beție în toată regula.
Este nu numai greșit dar și periculos.

Trebuie recunoscut, totuși, că așa-zisele
„elemente rele” scad ca număr în fiecare
an. Un club modern de fotbal își recrutează
jucătorii direct de pe băncile școlii.
Chiar de la începutul vieții lor de adoles-
cent, ei trăiesc într-o atmosferă de totală
abnegație și sînt convinși, grație educației
pe care o primesc, că numai antrenamen-
tele cele mai serioase și o viață cit mai
sobră îi poate aduce în vîrfurile piramidei.
Dacă vreunul dintre aceștia nu face față
autrenamentului sau lasă de dorit la capi-
toul disciplinii, sînt zece care abia așteap-
tă să-i ocupe locul.

S-ar părea poate că cele spuse de mine
sună oarecum aspru. Dar adevărul sună
întotdeauna puțin aspru. În momentul însă
în care ai reușit să te încadrezi în disciplina
echipei, îți dai seama că munca zil-
nică se face într-o atmosferă destinsă,
uneori chiar de veselie. Formalismul este
inegzistent. Tensiunea marilor jocuri dis-
pare și chiar dacă există o oarecare emo-
ție, ea este bine ascunsă sub o perdea de
glume și vorbe de duh.

Evenimente care par aproape tragice la
un moment dat, devin după puțin timp

fapte anecdotice. Țin minte primul meu
turneu cu echipa de seniori a lui West
Ham. Mă aflam în sudul Franței, în con-
cediu, unde am primit o telegramă în care
mi se spunea să iau avionul de la Nisa
pentru a veni acasă, căci urma să plec cu
echipa în Austria. Mi se mai indica să mă
prezint la Nisa la agenția BEA (liniile ae-
riene britanice - n.n.) pentru a-mi ridica
de acolo biletul de avion.

În graba în care mă aflam, uitasem să
iau cu mine bani francezi și iată-mă um-
blind prin Nisa, pe jos, cărînd două gea-
mantane grele pe o temperatură de 32° și
încercînd să întreb pe trecători încotro s-o
opuc spre „Promenade des Anglais”.

Schimbam geamantanele de pe un umăr
pe altul, luc de sudoare și nereușind să
mă descurc și să găsesc birourile societă-
ții aeriene britanice. Pe de altă parte, eram
disperat că-mi va scăpa marea șansă a
vieții. În ultima clipă am ajuns, totuși.

De la aeroportul din Londra am plecat
cu un taxi direct la Upton Park, unde am
ajuns cu o întîrziere de douăzeci de mi-
nute față de ora indicată în telegramă. În-
treaga delegație, echipa, antrenorul, direc-
torii clubului, toți stăteau în fața intrării
și așteptau... pe cel mai tînăr membru al
delegației. După cum se uitau la mine a-
veam impresia că voi fi împușcat pe loc.

Odată sosiți la Viena, ne-am dat seama
că în loc de a fi cazați la un hotel din

final — atît de mult întîrziat din cauza go-
lului egalizator înscris de echipa R.F. a Ger-
maniei în ultimele secunde al celei de-a doua
reprize — a fost aceea de a îmbrățișa pe
oricine îmi ieșea în cale. Noi, cei fericiți,
puteam demonstra lumii că Anglia se află
din nou în vîrfurile piramidei fotbalistice,
după ce am trecut prin mulți ani de ne-
gativism și „reeducare”.

Toți cei care au urmărit meciul final la
televiziune au putut vedea ce s-a întîm-
plat atunci cînd am adus trofeul jos, pe
teren. Singurul om care nu s-a lăsat foto-
grafiat împreună cu echipa a fost omul
care a făcut ca totul să fie posibil, omul
care a mers neabătut pe drumul ales de
el în toți acei ani de reconstrucție, omul
care a fost atît de criticat, ridiculizat și
neînțeles: Alf Ramsey.

Dacă vreodată un om a avut dreptul să
se scoale și să strige în gura mare „V-am
spus că așa va fi”, atunci acela este ca-
tegoric Alf Ramsey, în momentul în care
Anglia și-a adjudecat trofeul suprem. El a
spus fiecarei care vroia să-l asculte, cu
trei ani în urmă cînd devenise antrenorul
echipei naționale, că Anglia va putea cîști-
ga campionatul mondial din 1966. Linștit,
calm, nejustificîndu-și niciodată acțiunile,
nescuzîndu-se vreodată pentru rezultate ce
păreau adevărate dezastre, nelăsîndu-se
impresionat vreodată de critici, el a mu-
cat timp de trei ani din greu, conștiințios,
pentru a schimba întreaga imagine pe care
lumea o căpătase despre fotbalul englez.

Acum, cînd am cîștigat, el, tocmai el, a
căutat să evite în mod discret ditirambele
și publicitatea. Nobby Stiles și cu mine
l-am obligat, forțîndu-l literalmnte, să
vină și să primească „Cupa”, pentru ca
fotografia să poată imortaliza acest mo-
ment de glorie. Cîteva minute după joc,
el spunea reprezentanților presei care de
data asta îl sufocau, că unicul răspuns la
întrebările lor, pe care-l crede important,
nu-l va putea da decît în anul 1970, cu o-
cazia desfășurării ediției viitoare a cam-
pionatului mondial de fotbal din Mexico.

Acesta este Alf Ramsey.
Am crezut eu oare că vom cîștiga?
Eram convins că aveam o șansă mare.
Ca și toți ceilalți jucători ai lui Alf Ram-
sey, am fost întotdeauna impresionat de
cunoștințele lui, de felul lui de expunere,
de autoritatea lui.

El ne-a făcut să avem încredere în noi
însine. Bineînțeles, că am avut și puțin
noroc, dar nu există echipă care la capă-
tul unui drum glorios să nu fi avut parte
și de noroc.

Am început jocurile din seriei cu un meci
împotriva echipei URUGUAYULUI, pe
Wembley. Era meciul de deschidere al
campionatului mondial. Echipa noastră a
inceput competiția în formația: Banks;
Cohen, Wilson; Stiles, Jackie Charlton,
Moore; Connelly, Greaves, Bobby Char-
lton, Hunt, Ball.

Trebuie să fim drepti și să recunoaștem
că uruguayenii au fost jucători de înaltă
clasă. Campioni mondiali sau nu, jucăto-
rii englezi pot înrîța oricînd din tehnica
individuală a sud-americanilor. Uruguayul
nu avea pretenția să învingă Anglia pe
Wembley și grație apărării sale foarte
hunc, acest meci de deschidere s-a încheiat
cu un scor alb.

Din punctul nostru de vedere, acest
meci nu era deloc satisfăcător. Dar Alf
Ramsey ne-a spus că de data aceasta tre-
buie să impresionăm publicul prin victoria
finală și nu prin spectaculozitate fără
scop. Meciul acesta de deschidere ne-a dat
emoții lesne de înțeles și înaintașii noștri
nu au fost capabili să fructifice anumite
situații de gol pe care chiar ei și le crea-
seră. La fluierul final al arbitrilor, uru-
guayenii s-au îmbrățișat, dovadă că erau
multumii de rezultat.

Cinci zile mai tîrziu am învins MEXIC
CU 2-0. Paine și Peters îi înlocuiseră pe
Connelly și Ball. Bobby Charlton marcă
un gol de toată frumusețea, după ce par-
cursese cu mingea la picior întreaga ju-
mătate de teren adversă, driblînd apărărea
și trăgînd fulgerător cu dreptul, atunci
cînd nimeni nu se aștepta, de la vreo 20
de metri. În repriza a doua, Roger Hunt
marcă imediat după ce un șut formidabil
tras de Jimmy Greaves fusese deviat în
cornér de portarul Calderon.

Din nou, nici o senzație de victorie, cu
atît mai puțin de triumf. O serie de zia-
riști sportivi își puneau în mod serios pro-
blema dacă vom reuși să ne calificăm. În
schimb noi, echipa, refuzam să acceptăm
acest pesimism, considerîndu-l deplasat.
Criticii și cronicarii fac aprecieri. Jucăto-
rii și antrenorii fac planuri practice.

Pînă acum am jucat împotriva a două
echipe care erau hotărîte să se apere cu
orice preț. Împotriva FRANȚEI am jucat
ceva mai deschis. Roger Hunt marcă două
goluri făcîndu-ne să cîștigăm cu 2-1.
92.500 de spectatori care au urmărit acest
joc ne-au încurajat frenetic, uitînd com-
plet de apatia obișnuită care domnește în
mod normal pe Wembley, chiar cînd joacă
echipa națională. Învingînd Franța, ne-am
calificat în sferturile de finală.

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

Campioni mondiali

Și acum iată-ne campioni ai Lumii! Nici
nu-mi vine să cred.

Nu-mi venea să cred nici în momentul
cînd am primit Cupa „Jules Rimet” din
mîinile reginei, pe stadionul Wembley, în
ziua de 30 iulie 1966, o dată care va ră-
mîne întipărită în inima fiecărui englez
care are ca mai mică tangentă cu fot-
balul. În trei ani am urcat de trei ori trep-
tele lojei regale pentru a primi, în 1964
Cupa Angliei, în 1965 „Cupa cupelor” și
acum, în 1966, Cupa Mondială.

Repet, sună parcă prea frumos ca să fie
adevărat și totuși este.

Prima mea reacție la auzul fluierului

ATLETICO Madrid

Poate că nici o altă echipă spaniolă n-a dovedit mai concret decât Atletico Madrid, cit de subțire este linia despărțitoare dintre glorie și decadență...

Clubul madrilen, vechi de peste șase decenii (fondat în octombrie 1903) a apărut ca o emanație locală a tradiționalului și faimosului club basc „Atletic Club Bilbao”. Au trebuit să treacă aproape 40 de ani ca „dizidența” să dobindească supremația în fotbalul spaniol: în două campionate consecutive (1940-1941), sub denumirea de Atletico Aviacion, echipa madrilenă câștigă campionatul. A mai trebuit să treacă apoi încă un deceniu ca Atletico de Madrid — așa cum i-a rămas denumirea pînă în prezent — să reîntre în posesia invidiatului titlu printr-o filă de istorie care s-a repetat adoma: în 1950 și 1951 trofeul a rămas în vitrina de la sediul clubului aflat în Calle Barquillo, în apropiere de Plaza de la Cibeles.

Să fi fost o simplă coincidență — așa cum afirmă unii — că în acești ani antrenorul echipei era don Heleno Herrera? În orice caz, după plecarea lui H. H. în lumca lui Il calcio, conducerea clubului a făcut nenumărate și serioase diligențe ca acesta să se reîntoarcă la Madrid, ultima chiar în preajma acestui campionat cînd se credea că H. H. nu va rezista eșuării lui Inter în rada insuccesului.

Deși echipa „rojo-blancos” (roșii-albi) a fost prezentă mereu pe primul plan al campionatului și din Spania, ea n-a putut ieși din razea din conul de umbră proiectat de eternul său rival madrilen, Real.

În ultimii 11 ani, Real a dobindit șase cupe ale campionilor europeni în timp ce Atletico a câștigat o dată Cupa cupelor; Real a câștigat șapte campionate în timp ce Atletico o dată.

De aceea este lesne de închipuit bucuria cu care a fost primit „eventul” reușit de Atletico în dauna Realului cînd, în anii 1960-61 a câștigat cu 3-1 și 3-2 finalele Cupei Spaniei!

Cursele de urmărire Atletico-Real au constituit în toți acești ani principalul punct de atracție pentru pasionatul public madrilen. În 1958, în fața unui Chamartin din pînă la refuz (125.000 spectatori) Atletico învinge senzațional Realul, chiar pe terenul acestuia, 0-0. Se părea că este pasul decisiv pentru titlu dar adversarul nu lasă să-i scape nefructificate două eșecuri consecutive și neașteptate din finalul campionatului. Atletico pierde la potou, dar lecția îi folo-

sește în anul următor cînd, sub conducerea lui Domingo Balmanya (actualul selecționar unic al reprezentativei spaniole) prinde pe parcursul campionatului „plasa” Realului. Și atunci cînd în penultima etapă „Merengues” pierde la Barcelona, Atletico învinge pe Las Palmas, plătind cu aceeași monedă... Și la puțin timp după ce Enrique Collar, căpitanul lui Atletico, primea Cupa, unul din conducătorii clubului se arunca de bucurie îmbrăcat, sub duș!

Astfel în 1959, aceste echipe în care figurau printre alții Dominguez, Santamaria, Ruiz, Rial, Di Ștefano, Pușkas, Gento (Real) și Calejo, Callega, Mendoza, Vava, Peiro și Collar (Atletico) s-au întâlnit de trei ori în semifinalele C.C.E. Și la Saragosa, pe teren neutru, a câștigat în cele din urmă Realul cu 2-1, dobindind apoi și prestigiosul trofeu european.

În 1964 președintele clubului Atletico, Vicente Calderon, declara presei că, deși noul stadion de pe malul lui Manzanares (75.000 locuri) era încă în construcție, Atletico n-ar avea decît de câștigat dintr-o mutare prematură de pe vechiul Metropolitan (40.000 locuri) care timp de peste 20 de ani a găzduit meciurile echipei. De fapt Metropolitan fusese vîndut cu un an în urmă unei societăți de construcție, crezîndu-se că într-un timp scurt, noul stadion va sta la dispoziția lui Atletico. Socoteala de acasă nu s-a potrivit însă cu... situația financiară a clubului și construcția a rămas neterminată. Și iată pe Atletico trebuind să accepte inițial oferta rivalei sale de a juca meciurile de acasă pe Chamartin, ca apoi să fie nevoit să solicite societății de construcții împrumutarea săptămînală a vechiului Metropolitan! Și acum, la mai bine de trei ani de la vînzare, „Estadio San Isidro” este doar un deziderat în timp ce Atletico tot pe Metropolitan joacă, deși mîile de aficionados vor să-și vadă echipa favorită — actualul lider al campionatului spaniol — pe „Stadionul gloriei”. Pînă atunci însă ei se mulțumesc cu... Otto Gloria, unul din eroii ultimului C. M., aflat în prezent la conducerea echipei.

În acest timp, divergențele clubului cu municipalitatea madrilenă care a decis sistarea construcției pe motivul că nu există o autorizație în acest sens, a perpetuat starea de provizorat a situației. De aceea cheltuielile pentru construcția noului stadion, care se ridică la 1.250.000 lire sterline, au înghițit și sumele destinate pentru întinerirea echipei cerută și mult dorită de Otto Gloria.

Perspectiva unor transferări acordate lui Grifia (30 de ani) Mendoza (30 ani) și Adelarido (28 ani), piese valoroase din vechea gardă, este pusă tot în legătură cu acest dublu scop: întinerire, dar fără pierderi...

P. SI.

● **Jocul Gőztepe Izmir** — Atletico Madrid, disputat recent în „Cupa orașelor ȕrguri” a fost presărat cu incidente, provocate mai ales de deciziile arbitrilor. Două jucători spanioli, Ufarte și Collar, au fost eliminați (madrilenii au pierdut meciul cu 3-0 și au fost scoși din competiție), iar la sfîrșitul partidei antrenorul Otto Gloria și mai mulți jucători ai echipei Atletico au fost loviți de sticlele aruncate pe teren. Delegația spaniolă a refuzat să participe la banchetul de după meci.

● **Noua campioană a Danemarcei, Akademik Boldklub** Copenhaga, unul din cele mai vechi cluburi daneze, este alcătuită din studenți și are o medie de vîrstă de 23 de ani.

● **De anul trecut, cunoscutul internațional vest-german** Wolfgang Overath (unul din cei mai buni jucători din R.F.G., în special la C.M. 1966) este cetățeanul de onoare al orașului... Overath, localitate situată la cîțiva kilometri de Köln.

● **La meciul din campionatul elvețian** mingea a fost lansată pe teren de un... purtător. Cum St. Gall a câștigat această partidă, jucătorii săi au păstrat balonul ca „purtător de noroc”.

● **Urmarea incidentelor** provocate de „tribune” la jocul Elveția — Italia: federația a interzis vînzarea băuturilor în sticle.

● **O mare firmă de vinuri** din Spania a oferit o însemnată cantitate de vin jucătorilor echipei Irlandei ca să sărbătorească victoria lor asupra Cehoslovaciei. Explicația acestei dărnicii: în urma acestei victorii pentru „sfer-turile” campionatului European s-a calificat reprezentativa Spaniei...

MANCHESTER UNITED MAI DARNIC DECIT CELTIC

Cunoscutul antrenor englez Matt Busby (Manchester United) a făcut cunoscut public, că dacă jucătorii săi vor reuși să cucerească „Cupa campionilor europeni” 1967-68, el vor primi un premiu de 2.000 lire sterline. Ceea ce înseamnă de patru ori mai mult decît au primit jucătorii lui Celtic Glasgow pentru victoria lor asupra lui Inter (500 lire). Dar, un club este englez, iar altul scoțian...

FEDERAȚIA A INVINS... SPEC-TATORII L...

În urmă cu o săptămîină, din inițiativa unui ziar din Varșovia „Express”, în capitala Poloniei a fost organizat un foarte interesant meci de fotbal între echipa națională, alcătuită de federație, și o selecționată formată de amatori de fotbal. La plebiscitul deschis de ziarul citat mai sus au răspuns 50.000 de cititori, a căror echipă însă a fost învinsă de națională cu 5-2. Pentru învingători au marcat Zmijewski (2), Jarosik (2) și Herman (primii doi au jucat contra noastră la Cracovia), iar pentru învinși Sadek și Janik. Și așa a luat sfîrșit disputa de opinii...

O BATAIE... HOMERICA

În cursul meciului Vasco da Gama — Fluminense s-au petrecut grave incidente. Punctul culminant a fost atins în min. 76 cînd jocul a și fost întrerupt de altfel, din cauza unui „pugilat homeric”. Epilogul a fost generat de un conflict Denilson —

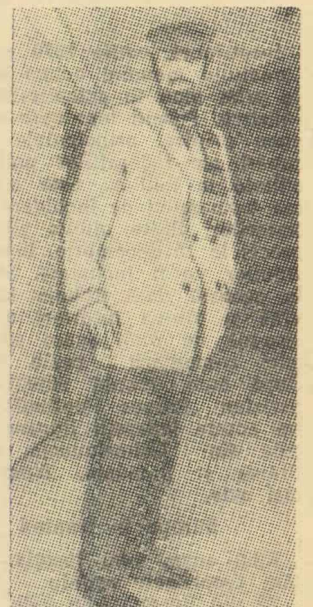
UN ARBITRU ÎN PLUS

Un arbitru senegalez, Francois M'Body, s-a căsătorit cu o elvețiancă (în fotografie, fericita pereche în alb-negru...) și s-a stabilit în țara cantoanelor. De pe urma acestui mariaj a avut de câștigat și federația elvețiană de fotbal: are acum un conducător de joc în plus...

IL RECUNOAȘTEȚI?...

Vă este cunoscută figura acestui domn cu barbă, șapcă de marinar și umbrelă? Dacă forțați puțin memoria veți ajunge la concluzia că da. Este o veche cunosțință. În 1965 a evoluat pe stadionul „23 August”, într-un meci România — Portugalia, câștigat cu 2-0 de reprezentanții noștri. Siluea și mai ales barba lui nu v-a putut scăpa. Da. Este fostul internațional portughez și fundaș central al clubului Benfica, Germano. Retras din fotbalul activ, Germano a rămas un fidel susținător al clubului său, la ale cărui meciuri este prezent cu regularitatea cu care se prezenta, ca jucător, la antrenamentele sale.

IMAGINI CARE AU DEVENIT OBIȘNUITE...

De o raritate... britanică pe vremuri, o asemenea imagine — ca aceea alăturată — a devenit foarte obișnuită astăzi pe terenurile de fotbal din Anglia. Stadioanele clocotesc în mod periculos și cunoscut din ce în ce mai des busucade și încăierări care fac necesară intervenția rapidă a polițiștilor. Fotografia prezintă o astfel de prezență a „bobbies”-ilor, cum sînt numiți în Anglia polițiștii. Un spectator puțin prea nervos și surescitat este prins de polițiști și expulzat în tribună. Scena reprezintă o sevăntă din incidentele izbucnite pe stadionul din White Hart Lane din Londra, în timpul meciului de campionat Tottenham — Chelsea...

Adilson, rezolvat în mod personal de primul: o directă la nas care l-a trimis pe tușă pe al doilea. Acesta însă a reîntors și n-a stat mult pe gînduri și a turnat gaz pe foc. Dintr-o dată, toată lumea (jucători, maseri și conducători) s-a angajat într-o bătăie fără precedent pe „Maracana”. Și, bineînțeles, jocul a fost întrerupt.

11 FRAȚI — O ECHIPA

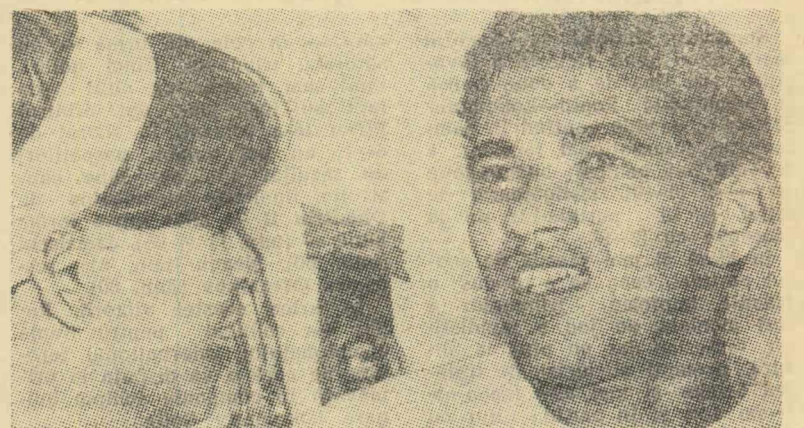
La Bydgoszcz, în Polonia, după cum relatează „France Football” din Paris, s-a disputat de cînd un foar-

te original meci de fotbal între o selecționată de ziaristi și o echipă formată exclusiv din frați! Este vorba de 11 frați ai unui cantonier din Grudziadz, pe numele de Osinski, în vîrstă între 20 și 41 de ani: Bogdan, Ignat, Casimir, Raymond, Leon, George, Francois, Wacław, Edmond, Peter, Josef. Primul — cel mai tînăr — este campion la lupte libere, iar Raymond (cel mai vîrstnic — 41 de ani) este unul din cei mai buni cîșțiști din Polonia.

Cu toată coeziunea sa, echipa fraților a pierdut cu 1-0 jocul cu ziaristi...

Și totuși, Garrincha nu este uitat...

V-am povestit finalul nu prea glorios al carierei lui Garrincha. Vestitul internațional brazilian — pe care îl vedeți în fotografia de mai jos împreună cu cîntărețul Elsa Suarez pentru care și-a părăsit familia — nu mai găsește angajament și a contractat și o serie de împrumuturi pe care nu le poate achita. După intervenția Confederației de sport braziliene, care l-a angajat în postul de șef al pazei sediului său, se anunță o nouă inițiativă menită să-l ajute pe Garrincha: organizarea unui meci omagial cu beneficiile vîrsate lui Mane. La meci au fost invitați toți fotbaliștii celebri din Europa și America de Sud.

CUVINTE INCRUCISATE FRAȚI FOTBALIȘTI

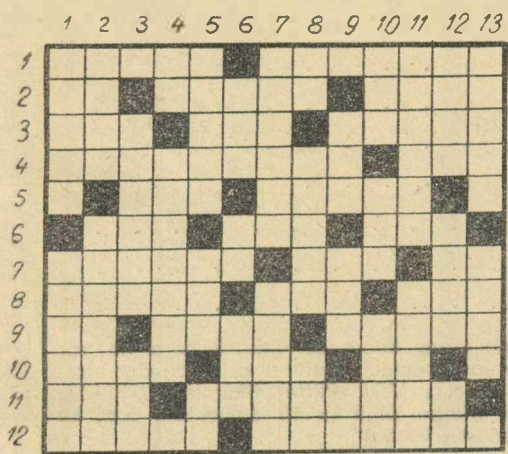
ORIZONTAL: 1) Unul din frații Vilcov, fost jucător la Venus — Frații din fotbalul italian. 2) Ovidiu Zamfirescu — Unul din gemenii Munteanu — Oraș în care au activat frații Băcut. 3) Numele unor frați de la Universitatea Cluj — Unul din frații Nunweiler — Otmar Walter pentru... Fritz Walter. 4) Frații

Dridea — Ofrandă. 5) Echipa fraților Zavoda — Volum. 6) Piron — F.R.F. — Vacarm. 7) Culi — Nume de frați de la Rapid și A.S.A. 12) Frați care au activat la Tg. Mureș — Patria celor doi Vogel.

10) Fost jucător al Jiului — Împărat — Smecher. 11) Nu se întîmplă adesea — Nume de frați de la Rapid și A.S.A. 12) Frați care au activat la Tg. Mureș — Patria celor doi Vogel.

VERTICAL: 1) Frați din părțile Turdei — Fac sobe. 2) „Frate” cu... driblingul — Fost jucător al Victoriei Cluj. 3) Petrol — Re-sort. 4) Dînsa — Copil de casă. 5) Localitate în Banat unde activează echipa Minerul — Repriză la volei — Prepoziție. 6) Întreg — A exista — Carte de valoare. 7) Echipă din Franța — Puf. 8) Diviziune de timp — Portarul echipei Inter — Jiul sau Mureșul. 9) Ață — Animal sălbatic — Tese! 10) La jocul de table — Sport — Prăjitură. 11) Orașul fraților Szacaos — Fir de bumbac. 12) Proprie unela din dimensiuni — Actor, fost portar de hochei — A vul. 13) A se alipi — Nunweiler... cel mic.

Leonida CIAHNO
Tîrgu Mureș

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Cavaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teoșcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

● Termenul expiră la 15 decembrie ● 42 de țări înscrise
pină acum ● Cînd vor fi formate grupele preliminare

Încet-încet, ediția 1970 a campionatului mondial ocupă un loc de prim plan în actualitatea fotbalistică. Primul fapt care o reamintim că la ediția 1966 s-au înregistrat 72 de înscrieri.

Alcătuirea grupelor preliminare

Comisia de organizare a campionatului mondial din F.I.F.A. se va întruni la 1 februarie 1968 la Casablanca. Pe ordinea sa de zi:

- alcătuirea grupelor preliminare
- formula de disputare
- fixarea pe confederații continentale a numărului de țări calificate pentru turneul final, care se va desfășura între 31 mai și 21 iunie 1970 în Mexic.

2 din Africa
2 din Oceania și
1 din Asia.

Alcătuirea grupelor preliminare

Comisia de organizare a campionatului mondial din F.I.F.A. se va întruni la 1 februarie 1968 la Casablanca. Pe ordinea sa de zi:

— alcătuirea grupelor preliminare

— formula de disputare

— fixarea pe confederații continentale a numărului de țări calificate pentru turneul final, care se va desfășura între 31 mai și 21 iunie 1970 în Mexic.

Europa în frunte!

Pină acum s-au înscris 42 de țări, repartizate astfel:
25 din Europa (din cele 31 federații afiliate)
7 din America de Sud
5 din America Centrală și Antile

Adeziunea F.R.F. a plecat la F.I.F.A.

Interesîndu-ne la federația noastră de specialitate, am aflat că ea a înaintat zilele acesteia formularul de înscriere la C.M. 1970, comisiei de organizare F.I.F.A.

Hotărît lucru, anul acesta campionatul italian nu-și găsește liniștea! Cu cît se scurg etapele, cu atît se incing polemicele, se înfierbîntă discuțiile. Din nou, totul se învîrtește în jurul arbitrajelor, care — s-o recunoaștem — nu sînt de natură a contribui la desfășurarea normală a competiției. Adevărul este că la noi, în Italia, s-a format o mentalitate arbitrală cel puțin ciudată, ca să nu-i spunem altfel: pentru a face carieră în arbitraj, trebuie să fii cît mai indulgent cu așa-zisele „echipe mari” ale campionatului, să te faci simpatic marilor conducători ai federației.

Conform acestui „principiu” al lor, arbitrii unor întîlniri din etapa de duminică (Fiorentina — Inter și Roma — Cagliari) au închis ochii la faulturile comise evident în interiorul careului. La Florența, Amarildo a fost brutalizat în careu de către Burgnich dar, arbitrul l-a sancționat pe Amarildo pentru... simulare, paravan comod pentru toți conducătorii de jocuri care nu vor să vadă faulturile echipei protejate.

Cînd se va termina această problemă în Italia? Greu de spus. Din păcate, se constată că și

cursurile de arbitri, către care se îndreptau în trecut foarte mulți tineri, încep să nu prea mai aibă clienți, iar arbitrii tineri, care ies de pe băncile acestor cursuri, sînt îndelung „tînuți la index”, ceea ce-i face ca, din lipsă de activitate, să

de către Brescia, iar Lanerossi a fost net întrecută de Juventus. Meciul Bologna — Torino a avut un epilog neplăcut, cearta dintre antrenorii Carniglia și Fabbri, care a pornit de la niște declarații făcute la radio de către primul, declarații care n-au fost deloc pe placul celui de-al doilea. Cît despre Inter, meciul născut de ea la Florența se datorează în mare măsură arbitrajului complet al lui Pieroni

Să trecem acum la Juve, care interesează în mod deosebit pe români, înaintea returului din C.C.E. cu Rapid. Rezultatul său, victorie la Vicenza, este foarte bun. Echipa a apărut vioaie, decisă, echilibrată. Foarte bine a jucat Zigoni. Apărarea s-a bazat pe un Castano în mare formă. De altfel, întreg compartimentul defensiv a arătat acea bună organizare care i-a adus titlul de campioană pe anul trecut. În acest climat de încredere, Juventus se pregătește pentru meciul de la București.

Și un ultim amănunt. Meciul de campionat Juventus — Napoli, programat inițial pentru duminică 10 decembrie, se va disputa sîmbătă.

CESARE TRENTINI

Scrisoare din ITALIA

ajungă doar arbitri mediocri.

Să discutăm acum etapa a zecea. Ea a produs multe bătăi de cap frunțașelor. Din cele șase echipe bine cotate, care au jucat toate acasă, nici una n-a reușit să învingă Milan și Napoli au făcut meciuri nule, cu Atalanta și, respectiv, Mantova, iar Torino și Roma au fost bătute de Bologna și Cagliari. Iată deci că primele patru clasele au avut insuccese. Următoarele două din clasament, Varese și Lanerossi, n-au avut nici ele o zi mai bună. Echipa lui Picchi a fost ținută în șah pe teren propriu. (0—0)

O echipă la ordinea zilei: GORNIK — ZABRZE

Campioana Poloniei a realizat surpriza „optimilor de finală” ale „Cupei campionilor europeni” eliminînd pe Dinamo Kiev, campioana sovietică, echipa care în primul tur al competiției reușise ea, la rîndul său, o la fel de mare performanță: scoaterea

din joc a însăși deținătoarei Cupei, Celtic Glasgow. În fotografie, de la stînga la dreapta, performerii polonezi: Latocha, Wilczek, Olek, Kubek, Gwazdek, Musialek, Lubanski, Florenski, Kuchta, Koska și Szoltysik.

În jurul balonului rotund

FOTBAL CU PORȚI DE 10/2,5 M!

Printre nenumăratele propuneri de modificare a regulamentului jocului de fotbal se numără și aceea făcută simultan de Stanley Matthews și antrenorul francez Georges Boulogne: mărirea porților la 10 m lungime și 2,5 m înălțime, de la 7,32 m și respectiv, 2,44 m. Reîluind această idee, postul național de radio din Spania a luat inițiativa de a organiza la 8 decembrie un original meci pe un teren cu porți de dimensiunile de mai sus. La acest meci își vor da concursul echipele F. C. Barcelona, Espanol și Sabadell. Stanley Matthews și Georges Boulogne, au fost invitați să asiste la joc, la care se crede că prin mărirea porților se vor marca multe goluri...

JOCUL GÖZTEPE IZMIR—ATLETICO MADRID NU A FOST OMOLOGAT

Ca urmare a memoriului înaintat de Atletico Madrid, după meciul cu Göztepe disputat în „Cupa orașelor tîrguri” la Izmir și în cursul căruia au avut loc incidente, comitetul de organizare a competiției a decis să nu omologheze, pentru moment, rezultatul partidei (3—0 pentru Göztepe) și calificarea echipei din Izmir.

Comitetul se va întruni la 18 decembrie pentru a examina cazul, în care scop a invitat la ședință pe arbitrul iugoslav care a condus meciul.

INTRE RIO ȘI LIEGE. KAROLY SOOS A ALES BUDAPESTA...

Din momentul în care cunoscutul antrenor maghiar Karoly Soos, care a pregătit mai mulți ani echipa reprezentativă a R.D. Germane, a anunțat că nu-și mai prelungeste contractul cu federația din R.D.G., el a început să primească diferite propuneri de angajare, printre care și din partea cluburilor Flamengo din Rio de Janeiro și Standard din Liege. Soos însă le-a declinat pe toate, preferînd să se înapoieze în Ungaria. Aici el va prelua sarcina pregătirii echipei naționale din mîinile lui Illovszky, care va semna pentru clubul Vasas din Budapesta. Karoly Soos revine în patrie după o absență de șapte ani.

Rapid București în finala campionatului internațional feroviar

Stadionul Giulești s-a bucurat marți de o nouă victorie a favoriților săi. Cea de a doua manșă a semifinalei Rapid—Lokomotiv Moscova, partida contînd în campionatul internațional feroviar, a revenit net echipei bucureștene cu 4—1 (1—0), cîștigătoare, de altfel, și în partida-tur de la Moscova cu 2—1.

În afară și mai presus de scorul partidei, ceea ce a produs o plăcută impresie tribunelor a fost maniera de joc a rapidiștilor, fanteziști dar nu pină la absurd, prompți și lucizi în tratarea fazelor și mai ales (ceea ce le-am dori și în partida retur cu Juventus), cu apetit de goluri,

care — în cele din urmă — au săturat... tribunele. Cinci goluri, unul mai frumos ca altul (de fapt au fost șase, dar arbitrul Pîrvu le-a refuzat, la scorul de 4—1, un gol valabil oaspeților) au rezultat din faze bine construite, finalizate spectaculos de Dumitriu H — aflat într-o formă bună — (min. 11 și 65), Jamschi (min. 60), Neagu (min. 81), respectiv Oreșnikov (min. 80).

În urma acestei victorii, Rapid s-a calificat pentru finala campionatului internațional feroviar pe care o va disputa la primăvară în compania echipei bulgare Lokomotiv Sofia.

M. P.

Acum urmează să-i fie desemnată reprezentativei bulgare un alt șalanger, dintre echipele înscrise și printre care se numără și naționala noastră de tineret. Tragerea la sorți va avea loc la 19 decembrie la Zürich.

PRONOSPORT

Iată pronosticul nostru la concursul nr. 49 din 10 dec. 1967:

1. Atalanta — Lanerossi	1
2. Bologna — Varese	1
3. Brescia — Milan	1 2
4. Cagliari — Spal	1
5. Inter — Torino	1 2
6. Juventus — Napoli	1
7. Mantova — Roma	X 2
8. Sampdoria — Fiorentina	2
9. Foggia — Pisa	2 X
10. Lazio — Venezia	1
11. Messina — Bari	1
12. Livorno — Lecco	1
13. Novara — Catania	1

PENTRU A CUPRINDE ȘI MECIUL STEAUA—VALENCIA, NUMARUL VIITOR AL REVISTEI NOASTRE VA APĂREA VINERI 15 DECEMBRIE a. c.

Echipa noastră de tineret candidează din nou la „Cupa speranțelor”

Noua competiție organizată de U.E.F.A., pentru echipele naționale de tineret, și dotată cu „Cupa speranțelor”, intră într-o nouă fază.

După cum se știe, trofeul se află în posesia echipei Bulgariei,

care l-a cucerit după un meci cu R.D. Germană (meci tras la sorți dintre echipele înscrise) și apoi și l-a apărut de două ori, învingînd adversare desemnate tot prin tragere la sorți (Finlanda și ultima dată Cehoslovacia),

DORIȚI SĂ VĂ SPUNEȚI PĂREREA DESPRE ECHIPA DV. PREFERATĂ ?

Revista noastră vă stă la dispoziție. Cum ? Ca și anul trecut, redactorii noștri vor analiza și după acest tur al Diviziei naționale A, fiecare echipă în parte.

De această dată, ne-am gîndit să apelăm și la concursul cititorilor, la suporterii formațiilor divizionare, care sîntem convinși — au multe de spus

despre echipa lor preferată. Spicuirii din opiniile acestora vor fi publicate o dată cu comentariul redacției noastre.

Prin urmare, vă rugăm să ne scrieți pe adresa revistei, menționînd pe plic și numele echipei care face obiectul scrisorii. De pildă, „PENTRU PETROLUL PLOIEȘTI”.

CE FOTBALIST VA CÎȘTIGA

TROFEUL REVISTEI

Fotbal '67

În numărul trecut al revistei noastre am anunțat deschiderea anchetei pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului. Acțiunea noastră a fost primită cu interes, numeroase răspunsuri sosindu-ne pină acum la redacție. Răspunsurile pot fi trimise în continuare, pină la data de 15 decembrie, cu mențiunea: „TROFEUL REVISTEI FOTBAL '67”.

BON DE PARTICIPARE

1. . . . .
2. . . . .
3. . . . .
4. . . . .
5. . . . .

Numele și adresa

Aceste date sînt necesare deoarece cititorii care ne vor indica în propunerile lor ordinea finală a primilor cinci fotbaliști declarați de concurs VOR PRIMI PREMII SURPRIZA.

Răspunsurile vo: fi trimise pină la 15 decembrie a.c., cu mențiunea „Trofeul revistei Fotbal”